

עושים חג

מתפללים יחד ביום כיפור

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

מחזור ליום כיפור

נוסח עדות המזרח

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.

מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ"

... גמר חתימה טובה! ...

ברכת הרב דוד סתיו יו"ר ארגון רבני צהר

השנה יום הכיפורים יראה אחרת.

עם שלם נכנס בלב כבד ליום הקדוש כשהתמונות של הטבח הנורא שהתרחש כאן מסרבות להישכח.

עם שלם חש יתמות ושכול ללא נחמה.

אנחנו זקוקים להרבה תקווה, אמונה ותפילה שאכן יבוא מזור למכאובנו, תבוא פדות לשבויינו, נחמה לעצבוננו, גאולה למדינתנו.

השנה אנו מוסיפים תפילת יזכור מיוחדת לחללי מלחמת חרבות ברזל ותפילה זכה לומר בסמוך לתפילת כל נדרי.

בתקווה שנשמע בשורות טובות ונכתב לחיים טובים ולשלום,

הרב דוד סתיו

... כתיבה וחתימה טובה! ...

בשילוב קטעים מתוך:
כעמפפי שחר מאת חיים סבתו, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005
אתר "חכימא"
אתר הפיוט והתפילה מבית סנונית

”מיום הכיפורים שעבר עד יום הכיפורים הזה, שבא עלינו לשלום...”

המילים מתוך תפילת ”כל נדרי” יהדהדו השנה באוזני כולנו עם כאב וטלטלה. כמה עברנו מיום כיפור שעבר ועד לזה שאנו עומדים בפתחו? שנה כואבת, מלאה בדמעות ותפילות, חללים וגיבורים. ומגד- כמה גילויי גבורה היו בה? כמה גדלות נפש ועוצמות של חיים הופיעו לנגד עינינו?

עם ישראל נמצא מזה כשנה במלחמת קיום של ממש ומתוך הניסיונות הגדולים אשר פוקדים אותנו אנו ניצבים לפני בורא עולם ביום הקדוש בתפילה ותחינה- לחותמנו בספר החיים והשלום. מתחננים לפניו, שנזכה כולנו לראות בשיבת בנים ובנות לגבולם, בהכרעת כל אויבנו ובחזרתם של כל חיילינו לביתם בריאים ושלמים. ובתוך המחלוקות אשר הולכות וגוברות עלינו, מילותיו הקדומות של הראשל”צ הרב בן ציון מאיר חי עוזריאל נשמעות חדות וברורות עוד יותר:

”כולם פושטים יד שלום, סולחים ומוחלים איש לרעהו ובלב טהור מלא אהבה מתכנסים לבית הכנסת, הורסים כל המחיצות המבדילות בין אחים ומתפללים וכאילו אומרים בזה: אב אחד בראנו, אל אחד לכולנו. ויחד נלכה בדרכיו. מה הוא סולח ומוחל; מה הוא מעביר על מדותיו; מה הוא טוב ומטיב לכל בריותיו - אף אנו נסלח ונמחל, סליחה וכפרה לכל! ובסליחתנו זו לאחרים אנו מטהרים את נפשנו ומשיבים אותה על מנוחתה ושלוותה”

מחזור זה שלפניכם כולל בתוכו את התפילות הפותחות וחותמות את יום כיפור: כל נדרי, תפילת ערבית ותפילת נעילה. הוא נועד לפתוח צוהר לתפילות אלו שבהן מתכנסים מתפללים רבים אל בית הכנסת. בין שיטי התפילה מצויים מבואות לסדר התפילה האמורים לתת לכם, המתפללים, חוויה שיש בה פתיחת הלב ליום זה שכולו לב טהור מלא אהבה.

6 כל נדרי

12 ערבית

20 סליחות

38 נעילה

52 סליחות

56 תקיעת שופר

תפילה זכה

עת שערי אחרות להפתח

מאת הרב ש"י ויצמן

לאומרה לפני "כל נדרו"

רבונו של עולם, באנו לפניך בענוה לקדמך ביום הקדוש הזה בתפלה ובתחנונה
לפתח לנו שערי אחרות איתנה.

והנה, אתה צויתנו בתורתך לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי יום הכפורים
הזה, וכתוב: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה'
תטהרו" (ויקרא טז, ל).

ועוד אמרו חכמים ברוח קדשם: "עברות שבין אדם למקום — יום הכפורים
מכפר. עברות שבין אדם לחברו — אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את
חברו" (יומא ח', ט).

אנא ה' אלהינו, תבוא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונו, שאין אנו עזי
פנים וקשי ערף לומר לפניך שאחרים חטאו ואנחנו צדיקים ולא חטאנו. אבל
אנחנו חטאנו כלפי אחינו בני ישראל — חשבנו עליהם רעות, דברנו לשון
הרע, הגברנו ריב ומדון, לא הקשבנו, לא התחשבנו, לא הרגשנו בכאב זולתנו,
הכעסנו, צערנו, לא הושטנו יד.

ועתה באנו להודיע שאנו מקבלים עלינו לקיים מצות עשה של "ואהבת לרעך
כמוך" והרינו מקבלים על עצמנו לאהב כל אחד ואחת מבני ישראל כנפשנו
ומאודנו. והננו מוחלים וסולחים לכל מי שהקעים והקניט אותנו או שחטא
כנגדנו, בין בגופנו בין בממוננו בין בכבודנו בין בכל אשר לנו, בין באנס בין
ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במעשה. ולא יעגש שום אדם בסבתנו.

לאחדות

ובזמן שבית המקדש היה קיים עמד לפניך כהן גדול בתחנה ותפלה ביום הקדוש ובקש כפרה על עמך ישראל כלו. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו אלא שיח שפתותינו. לכן, יהי רצון מלפניך שתהא תפלתנו זו כעבודת כהן גדול, וברחמיך הרבים ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך ובצל כנפיך נחסה. ונזכה להתפלל איש על חברו ואשה על רעותה, כדברי חכמים: "כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה" (בבא קמא, צב).

ומעלת היום הקדוש הזה תעמד לנו ולכל ישראל לרפא ולאחות לבבות עמך השבורים והרצוצים מכבד מחלוקות שאינן לשם שמים. וסלק מבינינו שנאת חנם. והסר מתוכנו קנאה, שנאה ותחרות.

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא נחטא עוד בחטא שנאת חנם, ויהרה, וגאווה, ורדיפת הכבוד, והלבנת פנים, ולשון הרע ורכילות. ומה שחטאנו לפניך אנא מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסודין וחולאים רעים.

ואדרבה, תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם. ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה.

וזכות אהרן הכהן, והלל הזקן, וכל הצדיקים אוהבי השלום ורודפי השלום תעמד לנו ולזרענו ולזרע זרענו לשוב בתשובה שלמה לפניך, לשם שלום בינינו, ולגאלנו גאלה שלמה במהרה בימינו.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

כל נדרי

שוב היום הזה הגיע. יום אחד בשנה שבו מרוץ החיים נעצר מלכת. כולם מתכנסים לבית הכנסת של בית אבא, עטופים בטלית כמלאכי השרת וממתינים לרגע שבו מרוצת החיים תפנה את מקומה לאווירת היום הקדוש ביותר - ליום הכיפורים.

האות ניתן. הקהל כולו מתחיל בשירת "לך אלי תשוקתי" בנעימה עתיקת יומין העוברת מדור לדור. כך כתב הרב חיים סבתו על מה שחש גיבור סיפורו עזרא סימניטוב, איש ירושלים, ברגעים אלו:

"איזה רוח טהרה ופיוס מתפשטת אז בעולם. אך זכרון החטא היה נראה כאילו נמוג ממנו אותה שעה, ונתמלא אהבה כלפי העולם כולו. וכשהיה יושב בבית הכנסת 'זהרי חמה' קודם 'כל נדרי' עם כל הקהל עטופי טליתות לבנות ושומע את חכם אליהו רפול המכוון פותח בפיטו 'לך אלי תשוקתי, בך חשקי ואהבתי. לך לבי וכליותי, לך רוחי ונשמתתי, הרגיש שליבו מתמלא תשוקה גדולה ואהבה. וכשהגיע חכם רפול לשורות האחרונות שבפיטו 'ואור גנוז לפניך. יהי סתרי וסכתי. ותחת צל כנפיך, תנה נא את מחצתי' היה כולו נרגש ונרעש כאילו רוח טהרה באה מפינות הבית ושורה עליו. פעם אחת באותה שעה עלתה בליבו מחשבה, הלואי וכשיבוא יומו ויצא מן העולם, בפיטו הזה יצא ובנעימה הזאת" (הרב חיים סבתו, כעפעפי שחר, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005).

פיוט "לך אלי תשוקתי" לרבי אברהם אבן עזרא

לְךָ לִבִּי וְכָלִיּוֹתַי. לְךָ רוּחִי וְנִשְׁמָתִי:	לְךָ אֵלֵי תִשְׁוֹקְתִי. בְּךָ חֲשָׁקִי וְאַהֲבָתִי:
לְךָ עֲצָמֵי לֶךְ דָּמִי. וְעוֹרֵי עֵס גּוֹיֹתַי:	לְךָ יָדַי לְךָ רַגְלֵי. וּמְמֹךְ הִיא תְּכוּנָתִי:
לְךָ רוּחִי לְךָ בָּחִי. וּמִבְּטָחִי וְתִקְוֹתַי:	לְךָ עֵינַי וְרַעֲיוֹנֵי. וְצוֹרְתֵי וְתַבְּנִיתִי:
לְךָ יַחֲדֵי בְּלֵי שְׁנֵי. לְךָ תּוֹדָה יַחֲדָתִי:	לְךָ לִבִּי וְדָם חֲלָבִי. בְּשָׂה אֶקְרִיב וְעוֹלָתִי:
לְךָ עֲזָרָה בְּעַת צָרָה. הִיָּה עֲזָרִי בְּצָרָתִי:	לְךָ מַלְכוּת לְךָ גְּאוּת. לְךָ תְּאוֹת תְּהַלְּתִי:
לְךָ שְׁבָרִי רַפָּא שְׁבָרִי. וְאֵת צִירֵי וּמִכְּתִי:	לְךָ אוֹחִיל בְּעַת אֲחִיל. כִּיֹּלְדָה בְּאַנְחָתִי:
לְךָ נִצַּח בְּךָ אֲבָטָת. וְאֵתָהּ הוּא אֵילוּתִי:	לְךָ אֶהְמָה וְלֹא אֶדְמָה. עַדִּי תֵאִיר אֶפְלָתִי:
לְךָ אֲנִי בְּעוֹדֵי חַי. וְאֵף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי:	לְךָ אֲזַעַק בְּךָ אֶדְבֹק. עַדִּי שׁוֹבִי לְאֶדְמָתִי:
לְךָ יִשְׁעֵי סֶלַח רְשָׁעִי. וְאֵת פְּשָׁעִי וְאִשְׁמָתִי:	לְךָ אוֹדָה וְאֵתוֹדָה. עָלַי חֲטָאֵי וְרִשְׁעָתִי:
לְךָ אֲבָכָה בְּלֵב נְדָבָה. בְּרַב שִׁיחֵי וְתוֹנָגְתִי:	לְךָ אֶכְפֹּף וְאֶפְרֹשׁ כַּף. שְׁמַע נָא אֵת תַּחֲנֻנָּתִי:
וְגִדּוֹל מִנְשׂוּא חֲטָאֵי. וְגִדְלָה יָד מְשׁוֹבָתִי:	לְךָ חֶסֶד לְךָ חֲמֵלָה. חֲמוּל עַל כָּל תִּלְאוֹתַי:

ולכן גדלו צירי וקצרתי וריעתי:
ויצרי צורדי תמיד. כמו שטן לעמתי:
ועליו לא עלי בלתו. חמסי עם תלונתי:
מאד אפחד וגם ארעד. מאד יגדל מהומתי:
ואעמד נגדך ערום. ומה תהיה תשובתי:
ויבאו ימי שלום. ותקרב עת פקדתי:
ומי יעמד לפניך. ומי יהיה תמונתי:

מכאן מתחיל הווידוי

ואשמתני וארבתני. ובגדתי ובזיתי:
וגם זדתי וחמסתי. וחטאתי והחטאתי:
ולוצצתי וגם לצתי. ומרדתי ומריתי:
ועויתי והעויתי. ופשעתי ופגמתי:
ורשעתי ושחתתי. ותעבתי ותעיתי:
והגדלתי עשות רשע. והחזקתי ברשעתי:
וחטאתי בראשיתי. ורשעתי באחריתי:
ובחלתי בתורתך. ובחרתי בתורתני:
והשלמתי רצון יצרי. ולא בנתי לאחריתי:
ולכן כסתה פני. כלמתי וגם בשתי:
ומוחל בלתך אין. ומאתך מחילתי:
ומה אני ומה חיי. ומה כחי ועצמתי:
ונאלמתי ונכלמתי. וכסתני כלמתי:
והרב בפסני. מעונותי וחטאתי:
ואל נא תעלם אנך. לרוחתי לשועתי:
והראני תשועתך. בטרם יום תמונתי:
ולענה שבעה נפשי. עדי קצתי בחיתי:
הכי אתה מנת חלקי. ורנתי וטובתי:
ששון לבי ואור עיני. ומעזי וחמדותי:
הבינני עבודתך. ולך תהיה עבודתי:
והורני דרכיך. וישר את נתיבותי:
בכל לבי דרשתיך. ענני יה דרשתי:
ונפשי אמרה חלקי. ה' היא ונחלתי:
ויום לכותי לפניך. רצה נא את הליכתי:
ותשלח מלאכי החן. ויצאו נא לעמתי:
יביאוני לגן עדנך. ושם תהיה ישיבתי:
ואור גנוז לפניך. יהי סתרי וספתי:

ואוי עלי וקה לי. אם תדינני כרשעתי:
יעצני ופתני. במועצות לרעתי:
ועת יעלו עלי לבי. עונותי במטתי:
וארגזו עת אהי זוכר. לפניך מעותי:
ביום בי יענה פחשי. ואכל מפרי דתי:
ושמעך עת שמעתיהו. מאד זעתי ויראתי:
ואיך חשבון לך אתן. ואיך אצדק בטענותי:

וגזלתי וגנבתני. הרעותי והרשעתי:
וטעיתי ויעצתי. וכזבתי וכפרתי:
ונאצתי ונאפתי. וסדרתי וסרחתי:
וצרדתי וצערתי. וקללתי וקלקלתי:
וסרתי מדרכיך. וכסתני כלמתי:
וכחשתי ומעלתי. ועשקתי ורצותי:
ואשמתני בילדותי. ובגדתי בזקנתי:
ועזבתי רצונך. והלכתי בתאותי:
והרביתי להוסיף חטא. עלי רשעי וחובתי:
ואיזן לי בלתך מנוס. וממך היא סליחתי:
ואם תביא במשפט עבדך מה היא גבורתי:
כקש נדף מאד נהדף. ואיך תזכר משוגתי:
רצונך אשאלה תמיד. למלאות את שאלתי:
והיבט רוב תלאותי. ודלותי בגלותי:
ערוב עבדך לטובה גם. אמור נא די לצרתי:
ויום נפלי בפח מוקשי. סמוך נא את נפילתי:
עשה עמי לטובה אות. וקומה נא לעזרתי:
וגודלי ומהללי. וכל גילי ושמחתי:
ומרגועי וששועי. מנוחתי ושלותי:
השיבני ואשובה. ותרצה את תשובתי:
ותשמע את תפילתי. ותענה את עתירתתי:
אנסך את דמעיי לך. מחה חטאי בדמעתי:
אסוף נא את עונותי. בחסדך יום אסיפתתי:
ועם עושי רצונך. תנה שכר פעלתי:
ושלום בואך יאמריו. בקול אחד בביאתי:
ואתעדן באורך. ושים כבוד מנוחתי:
ותחת צל כנפיך. תנה נא את מחצתי:

שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת. וְהָאֵל הַמְקַבֵּל הַתְּפִלוֹת:
 וְהַעוֹשֶׂה בְּלִי חֶקֶר גְּדוּלוֹת. וְנִפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָא עֲלִילוֹת:
 וְהַחֲכָם וְהַקָּיִם לְעוֹלָם. וְהַגְּבוּר עָלֵי כָל הַיְכוּלוֹת:
 וְהַרְחוּם וְהַחַנּוּן וְהַטּוֹב. וְהַחֲסִיד וְהַמְרַבֵּה מַחִילוֹת:
 אֲשֶׁר עֲנָה לְאַבְרָהָם וּיְצַחְקוּ. וּיְשָׂאֵל לְמַלְאוֹת כָּל שְׂאוֹלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּבֵית כְּלָא לְיוֹסֵף. וּמִבּוֹר הָעֶלְהוּ לְגְדוּלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּמִצְרַיִם לְעַמּוֹ. וְהוֹצִיאָם לְחֵירוֹת מִסְבָּלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּיַם וַיַּעֲבִירָם. וְטָבַע אוֹיְבֵיהֶם בְּמִצְוֵלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּהַר סִינַי לְמֹשֶׁה. וּבִשְׂרָתוֹ בְּטוֹבֶךָ בְּגֵאוֹלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְאַהֲרֹן בְּקִטְרֶת. וְגַם פִּינְחָס עֲנִיתוֹ בְּפִלְיָלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה יְהוֹשֻׁעַ וְעָלֵי. וְגַם חֲנָה בְּהַתְּחַנְנָה בְּמִלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה שְׂמוּאֵל בְּתַשׁוּעוֹת. וְהַעוֹנֶה עָלַי מִשְׁבֵּר לְחֵלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה שְׁלֹמֹה רַב שְׁלוֹמוֹת. וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׁר לְךָ בְּמַעֲלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְאַלְיָהוּ בְּכַרְמֶל. וְאִשׁ יִרְדָּה וְאַכְלָה מֵאֲכָלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בִישׁוּעַ לְאַלְיִשָׁע. וְחֻזְקִיהָ עֲנִיתוֹ בְּתַעֲלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּלֵב הַיָּם לְיוֹנָה. וְהוֹצֵאתוֹ לְאוֹרוֹת מֵאֲפִלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה חֲנַנְיָה וְעֻזְרִיָּה. וּמִיִּשְׂאֵל בְּהַצְלוֹת לְהַפְלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְדָנְיָאֵל בְּרַחֲמָיו. וּמִלֵּאֲךָ חֲלִצָהוּ מִשַּׁחֲלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְמַרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר. וְהַפְּכֶת יְגוֹנוֹתָם לְגִילוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּמוֹ עֶזֶר לְעֻזְרָא. וְחִשְׁמוֹנִים עֲנִיתָם בְּחִילוֹת:
 וְהַעוֹנֶה בְּתוֹךְ מַעְגַל לְחוּנֵי. בְּעַת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעֻלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְכָל צְדִיק וְחֲסִיד. אֲשֶׁר הָיוּ בְּכָל דּוֹר בְּקֵהוֹלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה אֲנִיּוֹת יָם בְּסַעֲרוֹת. וְהַעוֹנֶה לְמַתְעֵנָה בְּמַחְלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְהוֹלְכִים בִּישִׁמוֹן. וְהַעוֹנֶה אֲסִירִים בְּכַבְלוֹת:
 וְהַעוֹנֶה לְכָל צוֹעֵק וְקוֹרָא. וְכָל בָּאִים לְפָנֶיךָ לְחֵלוֹת:
 עֲנֵה עָנִי שְׁפַל כָּל הַשְּׁפִלִים. וְשֵׂא חֲטָאוֹ מִקַּבֵּל הַתְּפִלוֹת:
 וְהַאֲדֹךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו. וְצוּהַ כָּל שְׂאוֹלוֹתָיו לְמַלְאוֹת:
 וְתַחֲשֵׁב כָּל תְּפִלוֹתָיו קִטְרֶת. לְפָנֶיךָ כְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת:
 וְהָאֵל הַמְקַבֵּל הַתְּפִלוֹת שְׁמַע קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת:

המילה "נודרו!" נשמעת לאחרונה פעמים רבות; אולי רבות מדי, אך האם אנו מייחסים משמעות למילים שאנו מוציאים מפינו? מספרים על רבי כלפון משה הכהן מגרובה, ששמע פעם את נכדו מקלל את התרנגול שהתרוצץ בחצר וגער בו. "אבל סבא זה רק תרנגול!" השיב הנכד, "הוא לא מבין מה שאני אומר...". "הבעיה איננה התרנגול", השיב החכם הגרבאי, "אלא המילים הקשות שאנו מתרגלים לומר, שנכנסות לנו לתוך הלב ופוצעות אותו...".

כמה עוצמה טמונה במילים היוצאות מפינו! כמה כוח יש בהן! בדיבורו, יכול האדם לבנות עולם ומלואו או חלילה להרוס עולם ומלואו. ייתכן שבמהלך השנה שחלפה שכחנו את כוחן של מילים, נשבענו או נדרנו - היכן שהיה צריך ואולי גם היכן שלא. אך תחושת האחריות הכבדה הזו מלווה אותנו יום יום לאורך השנה ואינה מרפה מאיתנו. על יום זה שבו ספרי הזיכרונות של כולנו נפתחים כבר אמרו חז"ל: "בשלושה מקומות פנקסו של אדם נפתחת... והנודר ואינו משלם" (מדרש תנחומא, פרשת וישלח, סימן ח). ליום הכיפורים אנו רוצים להיכנס נקיים. כלוח נקי - ללא התחייבויות, נדרים או שבועות. אנו רוצים להתחיל מחדש.

בשעה זו, של אמירת "כל נדריו", נעמוד כולנו בפני ישיבה של מעלה וישיבה של מטה, ונאמר בפניהן:

נְדָרְנָא, לָא נְדָרִי. וּשְׁבוּעָנָא, לָא שְׁבוּעִי. וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

פוחחים את ההיכל ואומרים:

אֲתָה הָרָאתָ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. אִין עוֹד מְלַבְדוּ: אִין כְּמוֹךְ בְּאֵלֵהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ: יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאִשְׁרָה הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ, וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: וְיְהִי בְּנִסְעֵךְ הָאָרֶץ וְיֵאמֶר מֹשֶׁה. קוּמָה ה' וּפְצוּ אִיבֶיךָ וּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךְ מִפְּנֵיךְ: קוּמָה ה' לְמַנוּחֶתְךָ. אֲתָה וְאָרֶון עֲזָךְ: בְּהֵינִיךְ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק. וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ. אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: מוֹצִיאִים אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה, כְּדִי לְצַרֵּף אֶת זְכוֹת סִפְרֵי הַתּוֹרָה עִמָּנוּ בְּשַׁעַר זֶה. הַחֲזַן אוּ מִי שְׂנוּשָׂא אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה אומֵר:

בִּישִׁיבָה שָׁל מַעְלָה. וּבִישִׁיבָה שָׁל מַטָּה. עַל דַּעַת הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא. וְעַל דַּעַת הַקֶּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. אָנֹחֵנוּ מִתִּירֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הָעֵבֶרֵינוּ:

כָּל נְדָרִי. וְאֶסְרִי. וּשְׁבוּעִי. וְנִדְוִי. וְחֶרְמִי. וְקוּנְמִי. וְקוּנְחִי. וְקוּנְסִי. דִּי נְדָרְנָא. וְדִי נְנַדְר. וְדִי אֲשִׁתְּבַעְנָא. וְדִי נִשְׁתַּבַּע. וְדִי נְדִינָא. וְדִי נְנָדִי. וְדִי חֶרְמָנָא. וְדִי נְחַרְמִים. וְדִי אֶסְרָנָא עַל נַפְשִׁתָּנָא. וְדִי נְאָסֵר. מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁעֵבֵר עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה שְׁבַא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם. וּמִיּוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁיָבֵא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם. נְדָרְנָא לָא נְדָרִי. וּשְׁבוּעָנָא לָא שְׁבוּעִי. וְנִדְוִינָא לָא נְדוּיִי. וְחֶרְמָנָא לָא חֶרְמִי. וְאֶסְרָנָא לָא אֶסְרִי.

כָּלְהוֹן אֲתֶחְרַטְנָא בְּהוֹן. יְהֵא רַעוּא דִּי יְהוֹן שְׂבִיתִין וּשְׂבִיקִין. לָא שְׂרִידִין וְלָא קְזִימִין. וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְגַד הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי לְכָל הָעָם בְּשַׁגָּה:

כְּדִי לְחַזֵּק אֶת תּוֹקְפָה שֶׁל הַתֵּרַת הַנְּדָרִים, כּוֹפְלִים כֹּל נְדָרִי שְׁלוֹשׁ פַּעֲמַיִם: מִהַמִּילִים "כֹּל נְדָרִי" וְעַד "בְּשַׁגָּה".

בחלק מקהילות צפון אפריקה נוהגים להוסיף גם תורה זו:

שרוי לנו, מחול לנו, מותר לנו, מחול לנו ולכם, שרוי לנו ולכם, מותר לנו ולכם, מותר לנו ולכם, שרוי לנו ולכם וכל ישראל, מחול לנו ולכם וכל ישראל, מותר לנו ולכם וכל ישראל, שרוי לנו ולכם וכל ישראל מפי בית דין של מעלה.

בסיום "כל נדרי", הנושא את ספר התורה אומר פעמיים את פסוק הבא והקהל חוזר אחריו:

אֹדַע זְרַע לַצְדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה:

כאשר אדם קונה בגדים חדשים, כאשר מזדמן לפניו פרי חדש, כאשר הוא שומע בשורה טובה - עליו לברך "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה!". אך ביום זה שבו אנו מתענים ומזכירים את עוונותינו שוב ושוב, מה הטעם לברך בו "שהחיינו"?

משול הדבר לבית שבו התקלקלה מכונת הכביסה והבגדים המטונפים הולכים ומצטברים. היום שבו הגיע הטכנאי ותיקן את המכונה היה מעייף, מייגע ומתיש: בני הבית נאלצו להקדיש את כל זמנם לכיבוס הבגדים שהצטברו. יחד עם זאת, האם יש שמחה גדולה יותר מאשר שמחתם על שזכו להגיע לזמן זה שבו כל הכתמים נעלמים והבגדים שבים להיות נקיים כבעבר? ומהמשל לנמשל. יום הכיפורים הוא היום שבו אנו זוכים לנקות את נפשנו מכל חטא ועוון שדבקו בנו במהלך השנה. האין ראוי שנברך בו על שהגיעו לזמן זה? ודאי ראוי הוא, ואולי אף אין ראוי ממנו!

המברך אומר: בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתַי! **הקהל עונה:** שְׁמַיִם! **(כלומר: ברשות שמיים) בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעְנוּ לְזֶמַן הַזֶּה: וְעוֹנִים "אָמֵן".**

אחר כך החזן מברך את הקהל:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד ושלמה. וכל הקהלות הקדושות והטהורות. הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה. גדולים וקטנים. הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם. וכל אשר להם. מלפא דעלמא הוא יברך יתכון. ויוצה יתכון. וישמע בקל צלותכון. תתפלקון ותשתבון מכל צרה ועקתא. ויהא מימרא דידוד בסעדכם. ויגן בעדכם. ויפריש סבת שלומו עליכם. וישע ביניכם אהבה ואחווה. שלום ורעות. ויסלק שנאת חנם מביניכם. וישבור עול הגוים מעל צואריכם. ויקים בכם מקרא שבתוב: ה' אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלף פעמים. ויברך אתכם פאשר דבר לכם. ויכתבכם האל בספר חיים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

בקהילות רבות נהגו בשעת רצון זו גם לעשות "מי שברך" לחולים ולהבדיל "אשכבה" לנפטרים.

תפילה לשלום המדינה

אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רְאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלַּתְנוּ. הֲגֵן עָלֶיהָ בְּאַבְרַת חֶסֶדךָ וּפְרֵשׁ עָלֶיהָ סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ, הַעֲמֵד בְּרֵאשִׁיהָ אֲנָשֵׁי חַיִל, יִרְאֵי אֱלֹקִים, אֲנָשֵׁי אֲמַת שׁוֹנְאֵי בְּצַע וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאֲמַתְךָ אֵלֵיהֶם וְתִקְנֶם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חִזַּק אֶת יָדֵי מַגְנֵי אֲרֶץ קְדֻשָּׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹקֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֲטַרַת נִיצְחוֹן תַּעֲטָרֶם, וְנַתַּת שְׁלוֹם בְּאַרְץ וּשְׂמַחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֶת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פִּקְדוֹ נֹא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּּוּרְיָהֶם, וְתוֹלֵיכֶם מֵהֵרָה קוֹמְמוֹיֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדךָ: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ ד' אֱלֹקֶיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ ד' אֱלֹקֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וּיְרַשְׁתָּהּ וְהִיטַבְּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאַבְתָּיֶךָ: וְיַחַד לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׂמֹד אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מֵהֵרָה בְּנֵי דוֹד מִשִּׁיחַ צְדָקָךָ, לְפָדוֹת מַחֲפֵי קִץ יְשׁוּעָתְךָ. הוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֲרָצְךָ, וְיֵאמֵר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס: ד' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֹכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סְלָה

תפילה לשלום חיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן היס הגדול עד לבוא הערבה ביבשה באויר ובס. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפניו. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הפתוב: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להשיע אתכם ונאמר אמן.

ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעלם ועד. (ב' פעמים)

ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: (ב' פעמים)

מחזירים את ספר התורה למקומו, ובהליכה להיכל אומרים:

מזמור לדוד. הבו לה' בני אלים. הבו לה' פבור ועז: הבו לה' פבור שמו. השתחוו לה' בהדרת קדש: קול ה' על המים. אל הכבוד הרעים. ה' על מים רבים: קול ה' בפח. קול ה' בהדר: קול ה' שבר ארום. וישבר ה' את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל. לבנון ושדיון כמו בן ראמים: קול ה' חצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר. יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות. ובהיכלו. פלו אמר פבור: ה' למבול ישוב. וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן. ה' יברך את עמו בשלום:

כשמכניסים את ספר התורה להיכל, אומר החזן:

שובה למעונך ושכון בבית מאונך, כי כל־פה וכל־לשון יתנו הוד והדר למלכותך: ובגנה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל: השיבנו ה' אליך ונגשובה חדש ימינו כקדם:

קדיש "על ישראל"

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרוותיה. וימליך מלכותיה. ויעמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן). פחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו. דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא דדיו ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכוון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע ושועה ונחמה ושיזבא ודפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עושה שלום בברמיו. הוא ברחמי יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עֵרְבֵיתָ

החזן פותח באמירת הפסוקים (ויש קהילות שלא נהגו לאומרם):
והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:
החזן, אומר חצי קדיש בנעימה מסורתית השמורה לימים הנוראים:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב
משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן)
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה.
ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא. דאמדין
בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

החזן אומר: ברכו את ה' המברך:
הקהל עונה: ברוך ה' המברך לעולם ועד:
החזן חוזר: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

◆ קריאת שמע וברכותיה ◆

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים בכתמה. פותח שערים
בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הפוכים. במשמרותיהם
ברקיע פרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר
יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. ה' צבאות שמו. ברוך אתה ה', המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת.
על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך
ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו. ובהם נהגה יומם ולילה.
ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה ה', אוהב את עמו ישראל:
ביום כיפור נהגו לומר את המילים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקול רם ולא בלחש.

שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד:

ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את ה' אלהיך. בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוך היום על לבבך: ושוננתם לבניך ודברתם בס. בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך. והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם. לֹא אֶהְבֶּה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹדֶה וּמְלֻקוֹשׁ. וְאִסְפַּתְּ דָּגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ. וְאֶכְלַתְּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם. וְסִדְרְתֶם וְעַבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף ה' בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ. וְאֶבְרַתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר ה' נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם. וּקְשַׁרְתֶם אֶתֶם לְאוֹת עַל יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶם אֶתֶם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בִּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לֵאמֹר: לָתֵת לָהֶם. כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתֶם. וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וְעִשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי. וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

כל הקהל עונה: אָמֵן

הַחֲזֵן חוֹזֵר: ה' אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן:

וַאֲמִנּוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ. כִּי הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתוּ. וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגְּאֹלְנוּ מִלְּכַנּוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִמוֹ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רְגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל כַּמּוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.

רְאוּ בְנֵים אֶת גְּבוּרַתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם. מִי כַמְכָה בְּאֵלִים ה' מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ. נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְלֵא: מְלֻכוֹתֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ רְאוּ בְנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ ה' יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי פָדָה ה' אֶת יַעֲקֹב. וְגֹאֲלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה', גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכַנּוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ מִלְּכַנּוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֵידֶךָ סִפְתָּ רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַפּוֹרֵשׁ סִפְתָּ שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

כל הקהל אומר יחד את הפסוק הבא המבטא את מהותו של יום הכיפורים:

**כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תְּטַהֲרוּ:**

החזן אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. (עוֹנִים: אֲמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא פְּרַעוֹתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ. (עוֹנִים: אֲמֵן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְיוֹמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן. (עוֹנִים: אֲמֵן) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלְמָיָא יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (עוֹנִים: אֲמֵן) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (עוֹנִים: אֲמֵן)

בשירו של שמוליק קראוס, "רואים רחוק רואים שקוף", שר מאיר בנאי: "בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כולו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכיפורים, שחוט של חסד משוך עליה. אלו הם אולי הדקות היחידות במשך היממה כולה שבהן כל אחד מאיתנו הופך להיות מעין "רשות היחיד" משל עצמו, עומד לבדו בדממה - בלא חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה מול השמיים שבו בוערת אש.

◆ תפילת עמידה ◆

אֲדַנְי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֵהֶבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מִלֶּךְ חַפְצֵי בְחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטֵּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גִּבּוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ. מִלֶּךְ מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וּבְכֵן תֵּן פִּתְחוֹךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־מַה שֶּׁאָגַדְתָּ לָּעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָב שָׁלֵם. שִׂידְעֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֶן לְפָנֶיךָ. עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ. תִּהְיֶה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתַחוּן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ. שִׁשׁוֹן לְעֵידֶיךָ. וַיִּצְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹר עַבְדְּךָ. וְעַרִיכַת נֶר לְבָן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחְךָ. בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים וְעַלְזוּ. וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגְלוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ. וְהַרְשָׁעָה כָּל־הָ בַעֲשָׂן תִכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מִמְשַׁלֵּת יְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ. כִּפְתּוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ: יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ. וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ. כִּפְתּוֹב וּגְבוּרָה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחַל בּוֹ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ. זְכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַחֹל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר: אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֵּר: וְנֹאמַר: מַחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חַטָּאוֹתֶיךָ. שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֹאמַר: כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ. וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ.

והופע בְּהֵרֵךְ גָּאוֹן עֲזָךְ. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֲרֻצְךָ. וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וַיְבִין כָּל יִצְחָר כִּי אַתָּה יִצְרָתָנוּ. וַיֹּאמֶר כָּל אִשְׁרָךְ נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׂמַח נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה ה' אֱלֹהִים אֱמֶת, וְדַבְּרְךָ מִלִּפְנֵי אֱמֶת וְקִים לְעַד.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַפְּפוּרִים:

רְצֵה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֵתָם שְׁעָה. וְהִשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבְרִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם מִהָרָה בְּאֶהְבָּה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ וּמְגֹן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לָרֹד וְרֹד נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלֵתְךָ. עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֶם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׂמֶךְ מִלִּפְנֵי לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וַיִּהְיֶה לְלוֹ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַטּוֹב שְׂמֶךְ וּלְךָ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבָּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עֵז וְשְׁלוֹם:

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

הווידוי הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכיפורים ואנו חוזרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לקיחת אחריות על מעשינו וערבות הדדית (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאים שבוודאי לא עשינו); וטמונה בו בשורה גדולה בנוגע לאפשרות התיקון וההתקדמות. אלא שזוהי איננה משימה קלה בעבור אף אחד: "להסתכל לאמת בפנים, ישר לעיניי, להביט נכוחה, לשבור את מנגנון ההגנה העצמית, לנתץ את המחיצות המלאכותיות, לקרוע את המסווה, וכל זה 'למען נחדל מעושק ידיו'. אז ורק אז - 'לפני ה' תטהרו!'". (הרב יוסף דב סולובייצ'יק)

אָנָא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשָּׁה עֶרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָבֵל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנִשֵׁי בֵיתֵנוּ:

מכים על החזה (על מקום הלב) באגרוף יד ימין כאות אשמה, בהזכרת כל אחד מהעוונות:

אֲשָׁמְנוּ. בָּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דִּפִּי וְלִשׁוֹן הָרָע. הֶעֵוִינוּ. וְהִרְשָׁעֵנוּ. זָדָנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבָּנוּ. כַּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מִרְדָּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם. קִשְׁיֵנוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

מה נאמר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֵא כָל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָהּ יוֹדֵעַ. אֵתָהּ יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אֵתָהּ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן רוּאָה כְּלוֹיֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֵת כָּל חֲטָאֵתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פִּשְׁעֵינוּ:

מכאן ואילך אנו מונים את סוגי החטאים והעבירות, לפי סדר אותיות הא-ב, ישר והפוך:

- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵס:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דְעַת:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוֹי פֶּה:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק יָד:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שְׁפָתַיִם:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיצַר הָרֵעַ:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֹזֵב:
- עַל חֲטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֵעַ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַרְאִית הָעֵינַן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתֵינוּ:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְרֵךְ:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוּת:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעְדֵי רַגְלֵיךָ לְהִרְעֵ:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַפְיַת יָד:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַמְהוֹן לִבָּב:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלֵיךָ מִמְהֵרוֹת לְרוּץ לְרָעָה:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹי עַרְף:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצִוְאָר עֵתֶק:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַקַת עַל:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵינַן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן תְּרַמִּית:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִנְסִיָּה שְׁלֵא לְשֵׁם שָׁמַיִם:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹהָרָא:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת רְעִיוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוֹל הַשֵּׁם:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹעוּד עֲבָרָה:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצָאת דְּבָה:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבְרֵים בְּטָלִים:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִאוּהָ וּבוֹז:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפֹתַיִם:
עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִכִּילַת אֶסוּר:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵתִים וְאַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה אַבְרָם וְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֻמְשָׁה
גִּידִים שֶׁל גִּזְפִּינּוּ וּנְפִשְׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמַתְנוּ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמַתְנוּ:

עַל חֵטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ שְׁגָרְמֵנוּ פֶּגֶם וּמוֹם בְּמֵאֵתִים וְאַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה אַבְרָם וְשִׁלֵּשׁ
מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֻמְשָׁה גִּידִים שֶׁל אַחֲרָיִם וּבְגִיפִם וּנְפִשָׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמָתָם וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתָם:

מכאן אנו מונים את סוגי העונשים על העבירות השונות:

- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על בטול מצות עשה:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו הנתק לעשה:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם עלה:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם חטאת:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מפת מרדות:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם מיתות משונות:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כרת וערירי:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם גלגול ברום וצומח וחי בלתי מדבר. וחי מדבר:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני יסורים:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני עונשים:
- על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה, שרפה, הרג וחנק. על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בם קום עשה. ובין שאין בם קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הפל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו. כמו שצאמר: הנסתרת לה' אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולחן: אלהי. עד שלא נוצרתני איני כדאי, ועכשיו שנוצרתני כאלו לא נוצרתני. עפר אני בחיי, קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, ככלי מלא בוישה וכלמה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורין וחולאים רעים:

אלהי. נצור לשוני מדע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי:

המתפלל פוסע שלוש פסיעות קטנות לאחור ואומר:

עושה השלום במרומו, הוא ברחמי יעשה שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל ואמרו: אמן:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

החזן אומר את הפסוקים הבאים ולאחריהם חצי קדיש:

יהי שם ה' מברך. מעתה ועד עולם: ממוזרח שמש עד מבואו. מהלל שם ה': רם על כל גוים ה'. על השמים כבודו: ה' אדנינו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעוניתיה. וימליך מלכותיה. ויעמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון וביומיכון ובהי דכל בית ישראל בענגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתיא. דאמרו בלעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

• סליחות •

החלק המרכזי החוזר בכל חמש התפילות ביום הכיפורים הוא אמירת פיוטי ה"סליחות", המשולבות באזכרת שלוש עשרה מידות הרחמים, שכן עיקרו של יום הכיפורים הוא בקשת סליחה ומחילה על עוונותינו.

כבר מראש חודש אלול מהדהדות באוזנינו נעימות הסליחות. אומנם קולו של הגבאי הזקן הדופק על חלונות הבתים יום יום ומכריז "סליחות" התחלפו בצלצול שעון מעורר, אך הם יישארו בזיכרונו עוד שנים רבות. פיוטים מבית אבא, כוס תה מהביל עם נענע, וגעגועים. כמה געגועים! יום יום באשמורת הבוקר, באווירה מיוחדת השמורה לשעות זכות אלו, עד ליום כיפור - שיא השיאים. על פי המסורת, ביום זה ירד משה רבנו בפעם השנייה מהר סיני ובידו לוחות הברית - לאחר שאת הלוחות הראשונים שבר בעת חטא העגל. מאז למדנו שאומנם יש חטא ועוון - והרי כולנו בני אדם - אך יש גם אפשרות לתיקון, סליחה וכפרה. הללו נעשים בתהליך ארוך, יום אחר יום, עקב לצד אגודל. זהו מסע של אלף מיל המתחיל בצעד קטן.

התקדשו למחרת וחלו נא פני אל

הכון לקראת אלהיך ישראל

פסוקים שבהם אנו מבקשים שה' ישמע ויקבל את תפילתנו, הנאמרים על ידי החזן והקהל לפני הסליחות של תפילת ערבית.

תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:

תפלה לדוד הטה ה' אונך ענני כי עני ואביון אני:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדרך ודר:

תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו:

תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

שמע ה' וחנוני ה' היה עזר לי:

שמע ה' קולי אקרא וחנוני וענני:

שמע ה' תחנוני ה' תפלתי יקח:

שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי:

שִׁמְעַע עַמִּי וְאַעֲיֶדְהָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי:
 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֵלָיו שִׁמְעַע:
 כִּי שִׁמְעַע אֶל אֲבִיוֹנִים ה' וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה:
 שִׁמְעַע קוֹל תַּחֲנוּנָי בִּשְׁוֹעֵי אֶלְיָךְ בְּנִשְׂאֵי יָדַי אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ:
 שִׁמְעַע תַּפְלָתִי ה' וְשׁוֹעֵתִי הַאֲזִינָה אֶל דְּמַעְתִּי אֶל תַּחֲרַשׁ כִּי גַר אֲנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשֵׁב כְּכֹל אֲבוֹתַי:
 שִׁמְעַע תַּפְלָתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנָי בְּאַמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ:
 ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי:
 ה' שִׁמְעַתִּי שִׁמְעֶךָ יְרֵאתִי, ה' פִּעֲלֶךָ בְּקָרֵב שְׁנִים חִיִּיהוּ בְּקָרֵב שְׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר:
 מִלְּפָנֶיךָ מִלְּכַנּוֹ רִיקִם אֶל תִּשְׁיבֵנוּ. כִּי אֵתְהָה שׁוֹמַע תַּפְלָה:
 שׁוֹמַע תַּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ:

פיוט "אנא ה" העוסק בבקשה לקבלת תפילתנו.

אָנָּא ה', רַחֲמִיךָ יִרְאוּ. אָנָּא שְׁעָה נָא, לְעַם תַּפְלָה יִשְׂאוּ. אָנָּא הַעֲתֵר, כִּי בִשְׁמֶךָ קִרְאוּ.
שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

אָנָּא ה', אֲזוּן נָא אֶת תַּחֲנָנִי. בְּקִרְאֵי בְּלֵב אָנוּן, רַפָּא אֶת מְגַנָּתִי. שִׁמְעַע ה' צִדְקָה,
 הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי.

שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

אָנָּא ה', גְּנוּן נָא אֲמוּלְךָ. דִּלְתִיךָ בְּדַפְקִם, הֲרָאִם נָא גְדֻלְךָ. שִׁמְעַע קוֹל תַּחֲנוּנָי, בִּשְׁוֹעֵי אֶלְיָךְ.
שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

אָנָּא ה', הַקְּשִׁיבָה נְפֶשׁ נַעֲנָה. הַזּוֹרְעִים בְּדַמְעָה, יִקְצוּרוּ בְּרִנָּה. שִׁמְעַע תַּפְלָתִי ה',
 וְשׁוֹעֵתִי הַאֲזִינָה.

שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

אָנָּא ה', לְטוֹבָה זָכְרֵנוּ. וְאֵל נָא כְּמַפְעֵלֵנוּ, ה' תְּדַיֵּנֵנוּ. שִׁמְעַע ה' קוֹלֵי אֲקָרְא, וְחַנּוּן וְעַנּוּן.
שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

אָנָּא ה', חוּס נָא מִמַּעוֹן שְׁמִיךָ. עַל עַמָּךְ הָעֲנִיִּים, הַמֵּיחֲלִים רַחֲמִיךָ. כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא, עַל
 עִירְךָ וְעַל עַמָּךְ.

שִׁמְעַע תַּפְלָה, עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ.

שׁוֹמַע תַּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָ יָבֹאוּ: שׁוֹמַע תַּחֲנָה. אֶלְיָךְ כָּל הַרוּחוֹת יָבֹאוּ: יָבֹאוּ אֶלְיָךְ
 הַרוּחוֹת. וְכֹל הַנְּשָׁמָה:

הַנִּשְׁמָה לַךְ וְהַגּוּף פֶּעֶלְךָ. חוֹסֶה עַל עַמְלֶךָ: הַנִּשְׁמָה לַךְ וְהַגּוּף פֶּעֶלְךָ. צוּר אֲשֶׁר אֵין דּוּמָה לַךְ. חוֹסֶה עַל עַמְלֶךָ: הַנִּשְׁמָה לַךְ וְהַגּוּף פֶּעֶלְךָ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ. ה' אֱלֹהֵינוּ: שְׁמֶךָ נִקְרָא בְּקִרְבָּנוּ. אֵל תִּנְיַחֲנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ: וְאֵנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתַּחֲוֶה אֵל הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: אֲשַׁתַּחֲוֶה אֵל הַיֵּכַל קֹדֶשְׁךָ וְאוֹדָה אֶת שְׁמֶךָ עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֲמַתְךָ כִּי הַגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֶךָ אֲמַרְתָּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לִפְנֵי ה' עֲשֵׂנוּ: הַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: הָבוּ לַה' כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאָרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁתַּחֲוֶה לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם: רֹזְמוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֶה לַהֲרַ קֹדֶשׁוֹ כִּי קֹדֶשׁ ה' אֱלֹהֵינוּ: אֲתָה הוּא ה' לְבַדְךָ אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתָה מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לַךְ מִשְׁתַּחֲוִים:

פיוט "משתחווים להדרת קדש" לרבי יהודה הלוי, המעורר אותנו להתכונן לקראת המפגש עם אל מלא רחמים.

מִשְׁתַּחֲוִים לַהֲדַרַת קֹדֶשׁ הַר אֲרִיאֵל. וּלְפָנַי יִקְרַת מוֹסֵד הַהַרְאֵל. הַתְקַדְשׁוּ לְמַחְרַת וְחִלוּ נָא פְנֵי אֵל.

הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל

תִּנּוּ עוֹז בְּאֵיִם וְכַבְדּוּ בְּאוּרִים. וּמִמְשַׁפְּחוֹת גּוֹיִם הַבְּדִלוּ בַחֲוִדִים. וְהִיִּיתֶם נִקְיִים בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים. מַעֲוֹן פְּדוּיִם וּמִכָּל חַטָּא שְׂמוּרִים. זֶה לַיֵּל שְׂמוּרִים לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל

וְקִרְעוּ הַלְבָבוֹת וְהַשְׁפִּילוּ גִבְהָם. וּשְׂאוּ זְכוֹת אָבוֹת וְהַתְהַלְכוּ לְנִגְהָם. וְקִרְאוּ מוֹל עַרְבוֹת בְּקוֹל כַּיִם יְנִהָם. לְגַבּוֹר בְּקִרְבוֹת לֹא נֵם וְלֹא נִדְהָם. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל.

הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל

דַּלְתֵי קַבְלָה פָּתַח אֵל שׁוֹאֲלֵיהֶם. וּרְפוּאוֹת תַּעֲלֶה הַעֲלֶה לְמַחְלֵיהֶם. וּפְנֵי חֵן וְחַמְלָה הַאִירָה לָהֶם וּבִסְפָר מַחִילָה תִכְתַּב מִיַּחְלֵיהֶם. וּפְתַחַת עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל

הַמְצֵא לְיָשׁוּעַ עֶדְרֶךָ הַנִּשְׁבָּה. וּמִנְחָתוֹ תִשַּׁע אִם מַעֲט וְאִם הַרְבֵּה. וְאִם הַרְבֵּה רִשָּׁע פְּדוּת עַמְּךָ הַרְבֵּה. וְלִשְׁבֵי פִשְׁעַ גְּלָה אֹדֵר נַחֲבָה. וְאֵל בְּאִפְךָ תִכְבֶּה אֶת נֵר יִשְׂרָאֵל

הַכּוֹן לְקִרְאָת אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל

לְדוֹר ה' אֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא ה' מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אִפְחָד:

ה' אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֱלֵיךָ וְתִרְפָּאֵנִי:

ה' בְּקֹר תִשְׁמַע קוֹלִי בְּקֹר אֶעְרַךְ לְךָ וְאֶצְפֶּה:

ה' בְּשָׁמַיִם הַכִּיִן כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

ה' בַּהֲשִׁימִים חֶסֶדְךָ אֲמוֹנַתְךָ עַד שְׁחָקִים:

ה' גָּדוֹל אֶתֶּה וְגָדוֹל שְׁמֹךְ בְּגִבּוֹרָה:

אֵל אֱלֹהִים ה' דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמּוֹרָח שְׁמֵשׁ עַד מִבְּאוֹ:

וה' (הוא) הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

ה' וְאֵין עוֹד זוֹלָתִי (זולתו) אֵין אֱלֹהִים:

ה' זְכַרְנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל:

ה' חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

כִּי אֶתֶּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹוֹ:

ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

ה' יַחֲתוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׂמִים יִרְעַם:

ה' יִדִּין אַפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵץ לְמַלְכוּ וַיִּרַם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

ה' עֵץ לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּיַחַד בְּךָ:

מִזְמוֹר לְדָוִד ה' קְרֹאתֶיךָ חוֹשֶׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ:

אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלַּחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֹךְ נִקְרָא
עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְּךָ:

ה' שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאַמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ:

פיוט "אנא בקראנו" לרבי דוד אבן־בקודה שבו החזן והקהל שואלים ועונים זה לזה ומבקשים
שה' ישמע תפילתנו ויסלח לחטאתנו.

אָנָּה בְּקִרְאֵנוּ לְקוֹל שְׁוֹעֵנוּ ה' שְׁמַעָה אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלַּחָה

דְּבָרִים לְקַחְתִּי, שְׁמַע ה'

וְחַטָּא בּוֹ יוֹחַמְתִּי, סִלַּח ה'

אָנָּה בְּקִרְאֵנוּ לְקוֹל שְׁוֹעֵנוּ ה' שְׁמַעָה

וּמִמַּעוֹן שְׁמִיךְ שְׁמַע ה'

וְחַטָּאת עַמְּךָ סִלַּח ה'

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלַּחָה

יוֹם עֲרָכִי שְׁבַחָה שְׁמַע ה'

מִשׁוּבָה נְצַחָה סִלַּח ה'

אָנָּה בְּקִרְאֵנוּ לְקוֹל שְׁוֹעֵנוּ ה' שְׁמַעָה

דְּבָרִים וְאֲבִיּוֹנִים שְׁמַע ה'

אֲדָמִים כְּשֹׁנִים סִלַּח ה'

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ עוֹן בְּצַעֲנוּ ה' סִלַּחָה

קול שארית יעקב שמע ה'
עון כל לב עקב סלח ה'
אנא ברחמיך עון בצענו ה' סלחה

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמתי בל יעבר פי: יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חיי:
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים:
ואני תפלת לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: השיבנו ה' אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם:

חז"ל לימדונו כי בשעה שמה רבנו התפלל שהקב"ה יכפר על חטא העגל,
מסר לו הקב"ה סוד: כל זמן שישראל מזכירים שלוש עשרה מידות של
רחמים לפני ה', מיד הוא מוחל להם.

אף אנו באים בשעה זו ומזכירים לפני ה' ברית שלוש עשרה מידות ויודעים
שתפילותינו לא ישובו ריקם - ודאי לא כשהן מגיעות ישירות אל המלך היושב
על כיסא רחמים.

כל הקהל עומד ואומר יחד בנעימה מיוחדת:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסדיות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש
עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך:

וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' | ה' אל רחום ותנון אךך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה,
ונקה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

כל הקהל קורא יחד בקול פסוק זה המבטא
את מהותו של יום הכיפורים:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם.

מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

רחמנא אדפר לן קימה דאברהם רחימא בדיל ועבר:
(כלומר: בזכות אמירת "ויעבור")

רחמנא אדפר לן קימה דיצחק עקיבא	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן קימה דיעקב שלימא	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן קימה דמשה נביאה	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן קימה דאהרן כהנא	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן זכותה דיוסף צדיקא	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן קימה דדוד מלכא משיחא	בדיל ועבר:
רחמנא אדפר לן קימה דפינחס קנאה	בדיל ועבר:

רַחֲמֵנָא אֲדַכֵּר לִן צְלוֹתָהּ דְשִׁלְמָה מְלִפָּא
 רַחֲמֵנָא אֲרִיס יְמִינְךָ וְאַצְמַח פְּרָקְנֵךְ
 רַחֲמֵנָא בְּכַסּוּפֵי אִפּוּן אֲתִינָא לְמַקְרִי קַמְךָ רַחֵם עֲלִין

בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא גְלִי גְבַרְתֵּךְ וּפְרַק לִן
 רַחֲמֵנָא דִינִן אִפּוּק לְנַהוּרָא
 רַחֲמֵנָא דִינָא דְחַיִּי טְבִי גְזֹר עֲלִין
 רַחֲמֵנָא הַדְרֵךְ שׁוּי עֲלִין
 רַחֲמֵנָא וְלֹא תִתְפַּרַע כְּעוֹבְדָנָא בִישׁוּן מְנָן
 רַחֲמֵנָא זִינְךָ אֲשֶׁרִי עֲלִין
 רַחֲמֵנָא חֲשׁוּב עֲלִין טְבוּן
 רַחֲמֵנָא טְבוּן סְגִיָּאן אִיִּתִי עֲלִין
 רַחֲמֵנָא יִתְגַּלְגַּלִּין רַחֲמֵךְ עֲלִין
 רַחֲמֵנָא פְתַבִּינְךָ בְּסַפְרָא דְחַיִּי
 רַחֲמֵנָא פְתַבִּינְךָ בְּסַפְרָא דְצַדִּיקִי וְחַסִּידִי
 רַחֲמֵנָא פְתַבִּינְךָ בְּסַפְרָא דִישְׁרִי וְתַמִּימִי
 רַחֲמֵנָא פְתַבִּינְךָ בְּסַפְרָא דְפְרָנְסָתָא טְבָתָא וּמְזוּנֵי טְבִי

בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

רַחֲמֵנָא כְּבִשׁ חַמְתָּא וּרְגִזָּא מְנָן
 רַחֲמֵנָא לֹא תַעֲבִיד גְּמִירָא לִן
 רַחֲמֵנָא מַחֵל וְשַׁבַּק לְחַוְבִּין וְלַעֲוִין
 רַחֲמֵנָא נַהוּר טוּבְךָ אֲנַהֵר עֲלִין
 רַחֲמֵנָא סְעִיד וְסַמִּיךְ הוּי לִן
 רַחֲמֵנָא עֲבִיד עֲמָנָא אֲתָא לְטַב
 רַחֲמֵנָא פְתַח שְׁמִיא לְצְלוֹתִין
 רַחֲמֵנָא צְלוֹתָנָא קַבֵּל בְּרַעְוָא
 רַחֲמֵנָא קַבֵּל צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין בְּעֵדוֹן עַקְתִּין
 רַחֲמֵנָא רַחֵם עַל נִשְׁמַתִּין
 רַחֲמֵנָא שְׁתָּא טְבָתָא אִיִּתִי עֲלִין
 רַחֲמֵנָא תוּב מוּרְגִזְךָ
 רַחֲמֵנָא וְלֹא נַהֲדֵר דִּיקָם מִן קַמְךָ

בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת: נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵין וּפְשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְהַ" וְסִלְחָתָּ לַעֲוֹנָנוּ וְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ. בְּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:
 גְּבוּרִים לַעֲמֹד בְּפָרְץ. דּוּחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת:
 הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה. וְלִמְחֶסֶה בְיוֹם זַעַם:
 זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשֵׁם. חֲמָה עֲצְרוּ בְשׁוֹעַם:
 טָרָם קָרְאוּךָ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לַעֲתֵר וּלְרַצּוֹת:
 כְּפָאב רַחֲמֵת לְמַעַנְם. לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם:
 מֵרֵב עֲוִינֵנוּ אֲבָדְנוּם. נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ:
 סָעוּ הִמָּה לְמִנּוּחֹת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:

פסו גודדי גדר. צמתו משיבי חמה:
 קמים בפּרץ אין. ראויים לרצותך אפסו:
 שוטטנו בארבע פנות. תרופה לא מצאנו:

שבנו אליך בבשת פנינו. לשחרך אל בעת סליחתנו:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן פתוב בתורתך. וידר ה' בענו ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

"ה' | ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקדה" וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

תמהנו מרעות. תשש כחנו מצרות:
 שחנו עד למאד. שפלנו עד עפר:
 רחום כך היא מדתנו. קשי ערף וממרים אנתנו:
 צעקנו בפניו חטאנו. פתלתל ועקש לבנו:
 עליון רחמיך מעולם. סליחה עמך היא:
 נחם על הרעה. מטה כלפי חסד:
 לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה גדולה אנתנו:
 יודע לעיני הכל. טובך וחסדך עמנו:
 חתם פה שטן ואל ישטין עלינו. זעם בו וידום:
 ויעמד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו:
 דרכיך רחום וחנון. גלית לנאמן בית:
 בבקשו אז מלפניך. אמונתך הודעת לו:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן פתוב בתורתך. וידר ה' בענו ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

"ה' | ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקדה" וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

פסוקי קבלת עול מלכות שמיים נאמרים על ידי החזן והקהל בהתעוררות גדולה.
 לאדני אלהינו הרחמים והסליחות. כי חטאנו לו:
 לאדני אלהינו הרחמים והסליחות. כי מרדנו בו:
 אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

החזן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

חַטָּאנו צוֹרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ. ה' אֶחָד:

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (פעמיים)

אֲרֵאִילֵי מַעְלָה אוֹמְרִים. ה' אֲדוֹנֵנוּ. בְּחִירֵי סֶגְלָה.

עוֹנִים וְאוֹמְרִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

גְּלִגְלֵי מַעְלָה. אוֹמְרִים. ה' אֲדוֹנֵנוּ. דְּגוּלֵי סֶגְלָה.

עוֹנִים וְאוֹמְרִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

הַמוֹנֵי מַעְלָה. אוֹמְרִים: ה' אֲדוֹנֵנוּ. יִשְׂרָאֵל בְּצַרְתָּם וּבְגִלוּתָם

עוֹנִים וְאוֹמְרִים: ה' הוּא הָאֱלֹהִים:

החזן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

ה' מֶלֶךְ. ה' מֶלֶךְ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (פעמיים)

בְּטָרֵם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתַּחֵו. ה' מֶלֶךְ.

וְעַד לֹא מְאוֹרוֹת זָרְחוּ. ה' מֶלֶךְ.

וְהָאָרֶץ כְּבִגְד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מֶלֶךְ וְעַד לֹא עֲשָׂה אָרֶץ וְחוֹצוֹת. ה' מֶלֶךְ. וּבִהְכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת. ה' מֶלֶךְ. וְעַתָּה

יִקְבֹּץ נְפוּצִים מֵאֲרֵבַע תְּפוצוֹת. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיּוֹתֵד בְּאֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה. הוּא הִיָּה וְהוּא הוּוּה וְהוּא יֵהִיָּה. הוּא מִמִּית וּמְחִיָּה. לְפָנָיו

לֹא נוֹצֵר אֵל. וְאַחֲרָיו לֹא יֵהִיָּה:

הַמְנַהֵג הַמְקוּבֵּל הוּא שֶׁהַחֲזָן אוֹמֵר קֹטֵעַ כַּגּוֹן "עַנְנוּ אֲבִינוּ" וְהַקֹּהֵל עוֹנֵה אַחֲרָיו: "עַנְנוּ".

עַנְנוּ אֲבִינוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ בּוֹרְאֵנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עַנְנוּ. עַנְנוּ הוֹד וְהִדָּר עַנְנוּ. עַנְנוּ וְתִיק

בְּנִחְמוֹת עַנְנוּ. עַנְנוּ זָךְ וְיִשָּׁר עַנְנוּ. עַנְנוּ חַי וְקַיִם עַנְנוּ. עַנְנוּ טָהוֹר עֵינַיִם עַנְנוּ. עַנְנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עַנְנוּ. עַנְנוּ

כְּבִיר בַּח עַנְנוּ. עַנְנוּ לֹא אֵל חֶפְץ בְּרִשָּׁע עַנְנוּ. עַנְנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עַנְנוּ. עַנְנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עַנְנוּ. עַנְנוּ

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עַנְנוּ. עַנְנוּ עוֹזֵר דְּלִים עַנְנוּ. עַנְנוּ פּוֹדֵה וּמַצִּיל עַנְנוּ. עַנְנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק עַנְנוּ. עַנְנוּ קָרוֹב לְכָל

קוֹרְאָיו בְּאֵמֶת עַנְנוּ. עַנְנוּ רֵם וְנִשְׂאָ עַנְנוּ. עַנְנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים עַנְנוּ. עַנְנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים עַנְנוּ:

הַמְנַהֵג הַמְקוּבֵּל הוּא שֶׁכֵּל אֶחָד מֵהַקֹּהֵל (גַּם וּבְעִיקַר הַיִּלְדִּים!), שֶׁר אֶת אַחַת מֵהַשּׁוֹרוֹת לְפִי הַסֹּדֵר, וְהַקֹּהֵל חוֹזֵר אַחֲרָיו:

עַנְנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם עַנְנוּ: עַנְנוּ וּפְחַד יִצְחָק עַנְנוּ: עַנְנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עַנְנוּ: עַנְנוּ מִגֵּן דָּוִד עַנְנוּ: עַנְנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת

רְצוֹן עַנְנוּ: עַנְנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת צָרָה עַנְנוּ: עַנְנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עַנְנוּ: עַנְנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבָה עַנְנוּ:

[יש מוסיפים: עַנְנוּ אֱלֹהֵי דְמָאִיר עַנְנוּ: עַנְנוּ בְּזִכּוֹתֶיהָ דְּבַר יוֹחָאי עַנְנוּ. עַנְנוּ מְשַׁבֵּב הָאֲמֵהוֹת עַנְנוּ. עַנְנוּ

עוֹדֵת הַשְּׁבִטִים עַנְנוּ:]

עַנְנוּ רַחוּם וְחַנוּן עַנְנוּ:

אֵין מִי שֶׁאֵינּוּ מְכִיר אֶת "אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת". זֶהוּ הַפְּיוּט הַמְּזוּהָה בִּיּוֹתֵר עִם אֲמִירַת הַסְּלִיחוֹת וְבוֹ אֲנוּ מוֹנִים אֶת הַנְּהַגוֹתָיו שֶׁל הַקַּב"ה וּשְׁבַחָיו לְפִי סֹדֵר הָא-ב. אֲךָ הָאֵם יֵצֵא לָנוּ לַחֲשׂוֹב אִי־פַעַם עַל הַפַּעַר בֵּין הוּוִידִי הַקִּשָּׁה הַמוֹפִיעַ בַּפְּזוֹמֵן

”חטאנו לפניך רחם עלינו” לבין המנגינה המסורתית והשמחה - ואפילו עליזה ומתגלגלת - של הפיוט?

מספרים כי פעם אחת בא רבי ישראל בעל שם טוב קודם ראש השנה לעיר אחת ושאל את אנשי העיר מיהו החזן בקהילתם בימים הנוראים. ”רב העיר!” השיבו לו. שאל הבעל שם טוב: ”כיצד הוא מתנהג בתפילותיו?”. השיבו בני העיר כי ביום הכיפורים הוא אומר את כל הווידויים בניגונים שמחים. שלח הבעל שם טוב לקרוא לרב ושאל אותו: ”מדוע אתה מתנהג בצורה משונה זו?”. השיב לו הרב: ”עבד המלך הפשוט ביותר, המנקה את החצר מכל טינופת, מזמר בשעת מעשה ניגונים שמחים משום שכוונת מלאכתו היא לעשות נחת רוח למלכו”. אם כן, אמר הבעל שם טוב, ”אשמח שיהיה חלקי עמכם בתפילות הימים הנוראים”.

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו:

אָדוֹן הַסְּלִיחוֹת. בּוֹחֵן לְבָבוֹת. גּוֹלֵה עֲמוּקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת. חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת. וְתִיק בְּנִחְמוֹת. זֹכֵר בְּרִית אֲבוֹת חוֹקֵר כְּלִיּוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת. יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת. כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת. לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
מְלֵא זְכִיּוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. עוֹנֵה בְּעַת צָרוֹת: חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:
פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. צוֹפֵה עֲתִידוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. רוֹכֵב עַרְבוֹת. שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת. תָּמִים דְּעוֹת:
חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם שְׁמֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ה' חֲנֵנוּ וְהִקְיֵמֵנוּ.
ה' בְּיוֹם יְשׁוּעָתָה בִּשְׁרָנוּ וּרְחַמֵּנוּ.
ה' גִּלְגַּל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
ה' יְהִמּוּ נֶאֱרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
ה' כַּחוֹתֶם עַל יַב הַיּוֹם שְׁיִמְנוּ.
ה' רִיבָה רִיבְנוּ וּלְחַם לִוְחֵמֵינוּ.
ה' בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ.

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן אֲזַדַּח תְּמִימָךְ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן יִצְחַק נֶעֱקֵד בְּאוֹלָמָךְ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן יַעֲקֹב נֶעֱנֶה בְּסִלָּם מִמְּרוֹמֶיךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן מִשָּׁה נֶאֱמָן בְּכָל בֵּיתְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן אֶהְרֵן כַּהֵן בְּאוֹרֶיךָ וְתִמְיָךְ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת יוֹסֵף אֲסִיר צַדִּיקְךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
ה' עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד נְעִים וּמִירוֹתֶיךָ.
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן פִּינְחָס זָךְ קִנְיָא לְשִׁמְךָ.

יְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּנֵה בַיִת לְשִׁמְךָ.

יְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן עֲבָדְךָ רִבִּי עֲקִיבָא בְּן יוֹסֵף

הַנְּהַרְג (כהיום הזה) עַל יְחִוּד קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

יְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים וּשְׂרוּפִים עַל יְחִוּד
קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

יְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

הַחֲזֵן מוֹסִיף תְּפִילָּה זוֹ הַמְּסוּדֶרֶת לְפִי סֵדֵר אוֹתוֹת הָא-ב:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וַיְעוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עוֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקוֹתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵינוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֵרְהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹסֵף דּוֹד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶרֶבֶן בֵּיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹמֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַעֲנִיִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַדְּלִים. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׂרוּיִים בְּצָרוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנִיָּה שְׂדִים. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֵלֶב. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֵׁל בַּיִת רַבֵּן שְׁלֵא חֲטָאוּ:

עֲשֵׂה לְמַעַן אֵם לֹא לְמַעַנְנִי. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹשִׁיעֵנִי. הוֹשִׁיעֵנִי וַעֲנֵנִי הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלָתִנוּ כִּי תִהְיֶה לְתַנּוּ אֶתְּהָ:

אֲחָד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: כִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתְךָ: כִּי גְדוֹל אֶתְּהָ וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת. אֶתְּהָ אֱלֹהִים לְבָדְךָ: שֹׁפֵךְ חַמַּתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל מַמְלֹכוֹת. אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:

לְקִדְשֵׁי שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ:

לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמִתְךָ: לְמָה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם. אִיזֵה נָא אֱלֹהֵיהֶם:

וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. אֲחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. עַדוֹתֵנוּ בְּכֹל יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם הוּא. מְלֵא רַחֲמִים הוּא. מְלֵא זַכּוּיּוֹת הוּא. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עֲשֵׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אִינִי מִי יֵאמֵר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. וְאִינִי מִי יֵאמֵר לוֹ מָה תַּפְעֵל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֵׂה יְדִיו:

הַחֲזֵן אוֹמֵר בְּקִשָּׁה וְהַקְהֵל עוֹבֵה "אִמּוֹ":

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תַּפְלָתֵנוּ בְּרָצוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם אֵל תֵּאבְדָנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ: אֲבִד כָּל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרָעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם בְּרִיתְךָ זָכֹר וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ: בְּשִׁרְנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת: בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת: בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רְאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ: בְּרַךְ אֶת חֵילֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גָּזַר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת: גְּלֵה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דְּרַשְׁנוּךְ הַמְצֵא לָנוּ: דְּרֵשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קַמֵּינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפְלִתְנוּ: הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבָּרְנוּ: וְנִקְרָא וְאִתָּה תַעֲנֵנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ: זַכְּנוּ בְּדֵינָנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ: חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים טַהַרְנוּ מֵעוֹנֵינוּ: טַהַרְנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים: כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים: כְּתַבְנוּ
בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים: כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹיֹת: כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרֻנְסָה
טוֹבָה: כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה: כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
כִּבַּשׁ אֶת כּוֹבֵשְׁנוּ: כְּלֵה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעֲנָנוּ: לְחַץ אֶת לוחֲצֵינוּ: לְחֵם אֶת לוחֲמֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מִלֵּא מִשְׁאָלוֹת לְבִנוּ לְטוֹבָה לְעַבּוֹדְתְּךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקַם אֶת נַקְמַתְנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת נְפִילֹתְנוּ: סָמַךְ אֶת סִבַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֶת עֲתִירְתְּנוּ: עָנָנוּ בְּיוֹם קְרֵאֵנוּ: עָנָה מַעֲנֵנוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדָנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ: פָּדָנוּ מִיַּד יִצְרָנוּ הַרְעֵ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ: צִוָּה אֶתְנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ: צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ: (צִדְקָנוּ
בְּדֵינָנוּ):

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגְּאֻלָּה: קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: קָרַבְנוּ לְעַבּוֹדְתְּךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ: רִאֵה בְּעֵינֶי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: רִפֵּא כָּל חוּלֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל: רִאֵה בְּדַחַק הַשְּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֶת שׁוֹעַתְנוּ: שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: שִׁית שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְצֶיךָ: תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם: תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת: תֵּן טַל וּמָטָר
לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאַרְצֶיךָ: תֵּן זֶרַע לְזוֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל: תֵּן לְחֵם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְעֵ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכּוֹן תַּפְלִתְנוּ קִטְרֵת לְפָנֶיךָ:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לַיְשׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׂוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּפְלְמוּ. כִּי אִתָּה ה' עֲזַרְתָּנוּ
וְנַחֲמָתְנוּ:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:

"ה' | ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא, ונקה" וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

אלהינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עמנו כלה.	תאחו ירך במשפט:
בבא תוכחה נגדך.	שמנו מספרך אל תמח:
גשתך לחקר מוסר.	רחמיך יקדמו רגלך:
דלות מעשים בשורך.	קרב צדק מאליך:
הורנו, בזעקנו לך.	צו ישועתנו במפגיע:
ותשיב שבות אהלי תם.	פתחיו ראה כי שממו:
זכר נאמת.	עדות לא תשכח מפני זרעו:
חותם תעודה תתיר.	סורך שים בלמודך.
טבור אגן הסהר.	נא אל יחסר המזג:
יה, דע את ישראל אשר ידעוך.	מגד את הגוים אשר לא ידעוך:
כי תשיב לב צרון.	לכודים אסירי התקוה:

רבנו של עולם. אתודה על עברות. קלות וחסדורות.

בלילה לראש אשמורות:

יצרי עלילות ברשע להתעולל.

שומר מזה מלילה שומר מזה מליל:

לבי ועיני לחטא יאותו.

יוס ולילה לא ישבתו:

ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו.

כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו:

וינעו אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה.

מי יתן ואשחה בכל לילה מטתי בדמעתני ערשי אמסה:

אוילי ישמע קול בכיי נורא עלילה.

יוס צעקתי בלילה:

אקרא יומם ואדים קולי. על פשעי ומעלי.

ולילה ולא דומיה לי:

וּלְמַעַנּוּ מִי סְלִיחָה וּכְפָרָה עָלֵינוּ יְיָהּ.

הַלֵּילָה הַזֶּה:

כִּי לַיִל כְּפוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לַפְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנֵי.

הוּא הַלֵּילָה הַזֶּה לֵה:

בּו אֶת חֲטָאֵי אָנִי מוֹדֶה לַפְּנֵי צוֹפֵה עֵתִידוֹת.

לֵילָה אָבוּא לְהוֹדוֹת:

וְאוֹדָה עָלַי פְּשְׁעֵי וְזִדּוֹנֵי.

הַלֵּילָה הַזֶּה לֵה:

לפנינו הווידוי השני של יום הכיפורים (במהלך כל תפילות יום הכיפורים ישנם עשרה ידוויים בסך הכול).

אָנָּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לַפְּנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְּתָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָּנִים וְקָשִׁי עָרְף לומר לַפְּנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אָבֵל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פְּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: חֲטָאתִי אוֹדִיעַךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי. אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פְּשְׁעֵי לֵה'. וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סִלָּה: וְנֹאמַר: מִכֶּסֶה פְּשְׁעֵי לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעִזֵּב יִדְחֶם:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דִּפִּי וְלִשׁוֹן הָרַע. הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טִפְלָנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ יַעֲצוֹת רָעוֹת. כָּזַבְנוּ. כַּעֲסָנוּ. לָצְנוּ. מִרְדְּנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ. פְּשַׁעְנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְדְנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאָם. קִשְׁיֵנוּ עָרְף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה נֹאמַר לַפְּנֵיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנְּסִתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֵתָהּ יוֹדַע. אֵתָהּ יוֹדַע רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי. אֵתָהּ חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֵּטָן רוּאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ. וְאֵין נִסְתֵּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל לָנוּ אֶת כָּל חֲטָאתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל פְּשַׁעֵינוּ:

הַחֲזֵן קוֹרֵא כָּל אֶחָד מִסוּגֵי הַחֲטָאִים וְהַקְהֵל עוֹנֵה "תִּמְחַלוּ" וְ"תִסְלַח" לְסִירוּגֵינוּ.

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּאִנְס:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּבִלִי דַעַת:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּגִלוּי עֲרִיוֹת:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּוִדּוּי פֶה:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּזִדּוֹן:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּחֻזְק יָד:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּטִמְאָת שְׁפָתַיִם:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּיִצְר הָרַע:

עַל חֲטָא שְׁחֲטָאנוּ לַפְּנֵיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִרְאֵית הָעֵינַן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבֵּית:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שְׁפֹתֵינוּ:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְרָה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוּת:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַעֲדֵי רַגְלַיִם לְהָרַע:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַפְיַת יָד:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִצּוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשׁוּמַת יָד:

עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לִבָּב:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֵנֶס:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַגְלַיִם מִמְהָרוֹת לְרוּיַךְ לְרָעָה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִכְלוֹת:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשׁוֹי עַרְף:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצִוְאָר עֵתֶק:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיַקַת עַל:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוֹר עֵינַן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן תְּרַמִּית:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכִנְסִיָּה שְׁלֵא לְשֵׁם שְׁמַיִם:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹהָרָא:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת רְעִיוֹן:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹעוּד עֲבָרָה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹצֵאת דָּבָה:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבְרִים בְּטִלִּים:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִאוּה וּבוּז:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּלִים אַחֲרָיִם:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפֹתַיִם:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַכִּילַת אֶסוּר:
עַל חֵטָא שְׁחֵטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֲתַיִם וְאֶרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אַבְרָם וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
וּחְמֵשָׁה גִידִים שֶׁל גּוֹפְנוֹ וּנְפִשְׁנוֹ וְרוּחַנוֹ וְנִשְׁמַתְנוֹ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמַתְנוֹ:

על חטא שחטאנו לפניך שגרמנו פגם ומום במאיתם וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של אחרים ובגופם ונפשם ורוחם ונשמתם ונשמה לנשמתם: החזן קורא את סוג העונש והקהל עונה כנגדו "תמחול ותסלח" ו"תסלח ותמחול" לסירוגין.

על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על בטול מצות עשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו הנתק לעשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם עלה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם חטאת:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מפת מרדות:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתות משנות:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כרת וערירי:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם גלגול ברומם וצומח וחי בלתי מדבר. וחי מדבר:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כל מיני יסורים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כל מיני עונשים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:
 סקילה, שרפה, הרג וחנק. על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בס קום עשה. ובין שאין בס קום עשה. בין שגלויים לנו. ובין שאינן גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, והודינו לך עליהם. ואת שאינן גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו. כמו שנאמר: הנסתרת לה' אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבלי עדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

עתה אומרים את הפיוט "אדיר ונאור" המזכיר את מידותיו והנהגותיו של הקב"ה ומסודר לפי אותיות הא-ב.

אדיר ונאור. בורא דוק וחלד.	מי אל כמוך:
גולה עמוקות. דובר צדקות.	מי אל כמוך:
הדור בלבבושו. ואין זולתו.	מי אל כמוך:
זוכר הברית. חונן שארית.	מי אל כמוך:
טהור עינים. יושב שמים.	מי אל כמוך:
פובש עונות. לובש צדקות.	מי אל כמוך:
מלך מלכים. נורא ונשגב.	מי אל כמוך:
סומך נופלים. עונה עשוקים.	מי אל כמוך:
פודה ומציל. צועה ברב פח.	מי אל כמוך:
קרוב לקוראיו. רחום וחנון.	מי אל כמוך:
שוכן שחקים. תומך תמימים.	מי אל כמוך:

כפתיב על יד נביאך:

מי אל כּמוֹךְ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע לִשְׂאֵרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד
הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֵינוּ. וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֶם:
תִּתֵּן אֲמֶת לְעֵקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִימֵי קֶדֶם:

הַחֲזוֹן אֹמֵר קָדִישׁ שְׁלֹם:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (עוֹנִים: אֲמוֹן) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְּרֵעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיִצְמַח פְּרָקְנִיָּהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ.
(עוֹנִים: אֲמוֹן) בְּחֵיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמוֹן. (עוֹנִים: אֲמוֹן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. (עוֹנִים: אֲמוֹן) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אֲמוֹן. (עוֹנִים: אֲמוֹן)

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ בְּרַחֲמֵיכוֹן מִן הַשְּׂמִימִים. תִּקְבְּלוּ צַעֲקוֹתֵכֶם. תִּשְׁמַע תְּפִלָּתְכֶם בְּרִצּוֹן. וְעִנְיֵה קוּל עֲתִירְתְּכֶם. וּפְתַח ה' אֱלֹהֵינוּ לָנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם:

שְׁעָרֵי אֹרְחָה. שְׁעָרֵי אֲהָבָה וְאֶחָוָה. שְׁעָרֵי בְּרָכָה. שְׁעָרֵי בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. שְׁעָרֵי גְאֻלָּה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דַעֲיָה
וְהַשְּׁפָל. שְׁעָרֵי הוֹד וְהַדָּר. שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה וְהַרוּחָה. שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב. שְׁעָרֵי וְתִקְוָה. שְׁעָרֵי זְכוּיֹת. שְׁעָרֵי זְרוּיוֹת. שְׁעָרֵי חֲדוּהָ.
שְׁעָרֵי חֲכָמָה. שְׁעָרֵי חוֹן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי טְהָרָה. שְׁעָרֵי טָל וּמִטָּר לְבָרְכָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי כְּפָרָה. שְׁעָרֵי
כִּלְכֵּלָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמְיָהּ. שְׁעָרֵי לֵב טוֹב. שְׁעָרֵי מִזוּן. שְׁעָרֵי מַחִילָה. שְׁעָרֵי נַחֲמָה. שְׁעָרֵי נְעִימוֹת.
שְׁעָרֵי סוֹדוֹת תּוֹרָתוֹ. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּתָהּ. שְׁעָרֵי פְרִיָּה וְרִבְיָה. שְׁעָרֵי פְרִיָּה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי
צְהִלָּה. שְׁעָרֵי קוֹמְמוּיֹת. שְׁעָרֵי קְבוּלַת תְּפִלוֹת. שְׁעָרֵי קְבוּצַת גְּלוּיֹת. שְׁעָרֵי רְפוּאָה וְשְׁלָמָה. שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רְצוֹן. שְׁעָרֵי
שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְּפִלָּה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה. שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה. וְיִסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת.
וְיִקְיַם בְּכֶם מִקְרָא שְׁתָּוִיב: ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּר עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כָּאֲשֶׁר דָּבָר לָכֶם. וְיִתְחַמְּכֶם
הָאֵל בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אֲמוֹן:

תִּתְקַבְּלוּ צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. קֶדֶם אֲבוּנָא דְבִשְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמוֹן. (עוֹנִים: אֲמוֹן)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבְיָא וְרְפוּאָה וְגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמוֹן. (עוֹנִים: אֲמוֹן)

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְרוֹמֵי. הוּא בְּרַחֲמֵי עוֹשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמוֹן. (עוֹנִים: אֲמוֹן)

◆ סיום התפילה ◆

לקראת סיום התפילה אנו קוראים את ארבעת מזמורי התהלים הראשונים
בספר תהלים. למזמורים אלה יש מעלה של שמירה על טהרת הגוף והנפש
ביום זה.

א. אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים. וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד. וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא
יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְּצוֹ. וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה: וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל פְּלִגְי
מִיָּם. אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן וְעֵלְהוֹ וְעֵלְהוֹ לֹא יִבּוֹל. וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא כֵן הַרְשָׁעִים. כִּי
אִם כִּמּוֹן אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט. וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים: כִּי
יִוֹדַע ה' דְּרֹךְ צְדִיקִים. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

ב. לִמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם. וְלֹאֲמִים יִהְיוּ רִיק: יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נֹסְדוּ יַחַד. עַל ה' וְעַל
מְשִׁיחוֹ: נִתְתַּקָּה אֶת מוֹסְרוֹתֵינוּ. וְנִשְׁלִיכֶה מִמֶּנּוּ עֲבַתִּימוֹ: יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק. אֲדַנְי
יִלְעַג לָמוֹ: אִזּוֹ יִדְבֵר אֱלִימוֹ בְּאָפוֹ. וּבְחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ:

וְאַנִּי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי. עַל צִיּוֹן הַר קְדוֹשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֶק ה' אֲמַר אֱלִי בְּנֵי אֲתָהּ. אֲנִי הַיּוֹם
יִלְדִיתִךְ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֲתָנָה גוֹיִם נַחֲלֶתֶךָ. וְאַחֲזֶתֶךָ אֶפְסֵי אֶרֶץ: תִּרְעַם בְּשִׁבְטֵי בְרָזֶל.

כְּכֹלֵי יוֹצֵר תִּנְפָצִים: וְעֵתָהּ מְלָכִים הִשְׁפִּילוּ. הַיּוֹסְרוּ שְׁפִטֵי אֶרֶץ: עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירְאָה. וְגִילוּ בְרַעְדָּה: נִשְׁקוּ בַר פֶּן יֵאָנְפוּ וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אָפוּ. אֲשֶׁרֵי כָּל חוֹסֵי בּוֹ:

ג. מִזְמוֹר לְדָוִד. בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבָשָׁלוֹם בְּנוֹ: ה' מָה רַבּוֹ צָרִי. רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵינִי יִשׁוּעָתָה לֹא בְּאֱלֹהִים סָלָה: וְאַתָּה ה' מִגֵּן בַּעֲדִי. כְּבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל ה' אֶקְרָא. וַיַּעֲנֵנִי מִהֵרָ קְדָשׁוֹ סָלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישׁנָה. הִקִּיצוּתִי. כִּי ה' יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם. אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי: קוֹמָה ה' הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִפִּית אֶת כָּל אֵיבֵי לַחִי. שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרַת: לֹה' הִישׁוּעָה. עַל עֲמֹךְ בִּרְכַתְךָ סָלָה:

ד. לְמַנְצַח בְּנִיגוּנוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי. חֲנִנִי וְשִׁמְעַתְּפִלְתִּי: בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדֵי לְכַלְמָה תִּאֱהָבוּן רִיק. תִּבְקָשׁוּ כִּזָּב סָלָה: וְדַעוּ כִּי הִפְלָה ה' חֶסֶד לֹו. ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי: רְגִזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ. אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁפַּבְּכֶם וְדַמּוּ סָלָה: זָבָחוּ וּזְבַחֵי צְדָק. וּבְטַחוּ אֶל ה': רַבִּים אֲמָרִים מִי יִרְאֵנוּ טוֹב. נִסָּה עָלֵינוּ. אֹר פְּנִיךָ ה': נִתְתָּה שְׂמַחָה בְּלִבִּי. מַעַת דָּגַנְס וְתִירוּשָׁם רַבּוֹ: בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁפְּבָה. וְאִישׁן כִּי אֶתָּה ה' לְבָדָד. לְבִטַח תוֹשִׁיבֵנִי:

”פתיחת ההיכל של הפרנסה”

כמעין מאזן פיננסי, כבר בראשית השנה נקבעת בשמיים פרנסתו של האדם למשך השנה כולה. לא סתם “כסף” אנו מבקשים; לא בהכרח לזכות בלוטו. אנו מתפללים דווקא ל”פרנסה” - ליכולת לעבוד בכוחות עצמנו, ליהנות מיגיע כפינו ולהרוויח את לחמנו ביושר לבל נזדקק למתנות בשר ודם ולא להלוואתם.

סיפר פעם נכדו של הרב יוסף קאפח זצ”ל כי כשהגיע סבו לגיל שבעים שאל אותו מה ירצה שיקנה בעבורו לכבוד יום ההולדת. השיב לו הרב קאפח “אינני מבין שאלתך. הרי מה שאני צריך - יש לי, ומה שאין לי - איני צריך...”

יש הנוהגים לפרוס את כפיהם בזמן אמירת המזמור, כסימן לקבלת שפע. לְדָוִד מִזְמוֹר, לֹה' הָאֶרֶץ וּמִלֹּאָהָה, תִּבַּל וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה, וְעַל נִהְרוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה', וּמִי יִקּוֹם בְּמִקְוֵי קְדָשׁוֹ: נָקִי כַפָּיִם וּבֵר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת ה', וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר וּדְרָשׁוּ, מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סָלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבְאֵ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר, ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבְאֵ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, ה' צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

תפילה על הפרנסה הנאמרת על ידי החזן או המתפלל שפתח את ההיכל:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן קְדָשְׁת הַמְּזֻמּוֹר הַזֶּה וְהַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹצְרִים בּוֹ. וּלְמַעַן קְדָשְׁת פְּסוּקֵי וְתִבּוֹתֵי וְאוֹתֵי וְיִסְדֵּי וְשְׁמֵי וְדִמְיוֹ וְסוּדוֹתֵי הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ. וּלְמַעַן שֵׁם הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק “וְהִרְקִיתִי לְכֶם בְּרַכָּה עַד בְּלֵי דָי”. וּמִפְּסוּק “נִסָּה עָלֵינוּ, אֹר פְּנִיךָ ה'”, שֶׁתִּכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכַלְפָּלָה. שְׁנָה זוּ וְכָל שְׁנָה וְשָׁנָה. לָנוּ וְלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ. בְּמִלּוֹ וּבְרוּחַ. וְלֹא בְּאִסּוּר וְלֹא בְּעִמְלָ וְטִרְחָ. בְּנִחַת וּבְשִׁלוּהָ וּבְהִשְׁקָט וּבְטַח. כְּדִי שְׁנוּכַל לַעֲבֹד עֲבוֹדַת הַקְּדָשׁ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּלֵי שׁוֹם טָרְדָא, פְּרִנְסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם בּוֹשָׁה וְכַלְמָה. וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לִירֵד מִתְּנוּת בְּשׁוֹר וְדָם. כִּי אִם מִיָּד הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה. וְהַצְּלִיחֵנוּ וְהִרְוִיחֵנוּ כָּל לְמוֹדֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְעַסְקָנוּ. וְיִהְיֶה בֵיתֵנוּ מְלֵא בְרַכָּת ה', וְנִשְׁבַּע לַחֵם וְנִהְיֶה טוֹבִים, אֲמֵן פֶּן יִהְיֶה רְצוֹן:

קדיש "על ישראל":

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עוונים: אמן) בעלמא די ברא פרועוניה. וימליך מלכותיה. ויצמוח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עוונים: אמן) בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עוונים: אמן) יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי ותברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמיא דקדשא בריך הוא. (עוונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירין בעלמא ואמרו אמן. (עוונים: אמן)

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו. דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא דרין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן. (עוונים: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוונים: אמן)

עושה שלום במרומוי. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוונים: אמן)

החזן אומר: ברכו את ה' המברך:

הקהל עונה: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

החזן חוזר: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפילים אל אל לא יושיע. יפסיק מעט. ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב קרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מדומים. הוא אליהינו ואין עוד אחר. אמת מלפניו ואפס זולתו. כפנתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על בן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. ויבדו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בךך תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפנתוב בתורתך:

ה' ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: ובתורתך ה' אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, ה' אלהינו ה' אחד:

אחר התפילה נוהגים לשיר את הפיוט "יגדל אלוהים חי" הכולל בתוכו את "ג עיקרי האמונה

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו:

לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו:
צופה ויוע סתרינו. מביט לסוף דבר בקדמותו:
גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו:
ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחפי קץ ישועתו:
מתים יחיה אל ברב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו:
אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו:
תורת משה אמת וגבאנתו. ברוך עדי עד שם תהלתו:

אחד ואין יחיד כחודו. נעלם וגם אין סוף לאחורו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערך אליו קדשתו:
קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו אל. אנשי סגלתו ותפארתו:
לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו:

"גמר חתימה טובה!"

נעילה

נדמה כאילו רק לפני רגעים ספורים שרנו בדמעות את הפיוט "לך אלי" בכניסתו של יום הכיפורים, והנה עתה אנו עומדים בסיומו של היום הגדול. בעוד רגע קט יפתחו דלתות ארון הקודש ושיא השיאים יחל בשירת הפיוט העתיק "אל נורא עליה", כשכולנו נתפלל שכל תפילותינו יינעלו גם הן בשמיים ולא ישובו ריקם. אולי אך את עצמנו רוצים היינו לנעול, יחד עם כל תפילותינו, ברגעים הגדולים הללו; לנעול ולא לעזוב. שלא יסתיים כל כך מהר...

כך סיפר מחבר "ילקוט מעם לועז", רבי יעקב כולי זצ"ל, בדרשתו לקהילתו בקושטא בדרשה שלפני הנעילה: פעם אחת ביקש המלך מן הצייר המלכותי שיצייר את דיוקנו. המלך דרש מן הצייר לסיים את מלאכתו בתוך אחד עשר חודשים, וקבע לו שכר הגון תמורת הציור. בהגיע המועד, התדפק שליח המלך על דלתו של הצייר ודרש את הציור. הצייר התנצל וביקש מהשליח למסור למלך שהוא זקוק לחודש ימים נוסף. לאחר חודש ימים, שוב הגיע שליח המלך את הצייר, ושוב ביקש הצייר ארקה - הפעם של עשרה ימים. כעבור עשרה ימים פקעה סבלנותו של המלך, והוא ניגש בעצמו אל ביתו של הצייר ודרש ממנו את הציור לאלתר.

הצייר השיב: "אדוני המלך! כמה רגעים והציור יהיה מוכן". הכניס הצייר את המלך אל חדר העבודה שלו, שעל רצפתו היו פזורים בדים רבים ובהם ניסיונות ציור של דיוקן המלך. בעוד המלך מתבונן סביבו, ניגש הצייר אל כן הציור, ובכמה משיחות מכחול צייר ציור מופלא ויפהפה.

המלך עמד משתאה ושאל: "אם ציירת את הציור הנפלא הזה בכמה רגעים, מדוע לא עשית זאת קודם? מדוע עיכבת אותי עד עתה?"

השיב לו הצייר: "במשך כל השנה האחרונה עסקתי בניסיונות רבים, שכולם הוליכו לרגע זה, שבו ציירתי ציור מושלם".

סיים רבי יעקב כולי את המשל ואמר: "רבותיי, עברו אחד עשר חודשים, ואחריהם חלף חודש אלול, ואף עשרת ימי תשובה תמו. נותרו לנו רק כמה רגעים ספורים עד נעילת שערי התשובה. כל הרגעים מולכים אל רגע זה, שבו אנו נדרשים לתשובה שלמה".

"תזכו לשנים רבות. הבנים והאבות. בדיצה ובצהלה. בשעת הנעילה".

תפילה לאחדות מאת הרב י"צ רימון

לאומרה לפני תפילת נעילה

מִי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרְךְ וְיִשְׁמְרֵךְ כָּל אֶחָד
וְאַחַת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּיט בְּעֵין טוֹבָה עַל הַכֹּל, יִתֵּן בְּנוֹ
אֶהְיֶה גְדוֹלָה עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְאַחֲדוּת אֵיתָנָה
וְלִגְאֻלָּה שְׁלָמָה בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ, וְנֵאמֵר אָמֵן.

בתחילת התפילה פותחים את ארון הקודש, כמעין פתיחת שערי שמיים, כדי לעורר את הקהל לבקשת רחמים, ועל כן נוהגים לעמוד לכל אורך התפילה.

אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ. אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ. הַמְצִיא לָנוּ מַחִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:

מְתֵי מִסְפַּר קְרוּאִים. לְךָ עֵינֵי נוֹשָׁאִים. וּמִסְלָדִים בְּחִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

שׁוֹפְכִים לְךָ נַפְשָׁם. מְחַה פְּשָׁעִם וְכַחֲשָׁם. וְהַמְצִיאִם מַחִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

הִיָּה לָהֶם לְסִתְרָה. וְחֲלָצִם מִמָּאֲרָה. וְחַתְמָם לְהוֹד וּלְגִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

חֹזֵן אוֹתָם וְרַחֵם. וְכָל לֹחֵץ וְלוֹחֵם. עֲשֵׂה בָהֶם פְּלִילָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

זְכוֹר צְדָקַת אֲבֵיהֶם. וְחַדֵּשׁ אֶת יְמֵיהֶם. כְּקֶדֶם וְתַחֲלָה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

קְרָא נָא שְׁנַת רְצוֹן. וְהִשֵּׁב שְׁאֲרִית הַצֵּאֵן. לְאַהֲלִיבָה וְאַהֲלָהּ. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

מְחַה כְּעַב פְּשָׁעִים. וְעֲשֵׂה נָא חֶסֶד עִם. מְקַרְאִים סְגֻלָּה. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

תִּזְכּוּ לְשָׁנִים רַבּוֹת. הַבְּנִים וְהָאֲבוֹת. בְּרִיצָה וּבְצִהָלָהּ. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

מִיכָאֵל שֵׁר יִשְׂרָאֵל. אֵלֵיהוּ וּגְבֻרֵיָּאֵל. בְּשֵׁרוֹ נָא הַגָּאֲלָהּ. בְּשַׁעַת הַנְּעִילָה:
אֵל נוֹרָא עֲלִיָּהּ...

יְהִי חֶסֶדְךָ ה' עֲלֵינוּ, בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה. אֲשֶׁרֵי הַעַם שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיו. תַּהֲלֵה לְדוֹר, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ. הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאֱמְרוּ וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה. זְכוֹר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אֲפַיִם וְגָדֵל חֶסֶד. טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּךָ. מַלְכוּתְךָ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמְרוּ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרֹתֶיךָ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר. סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְּפִים. עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. צַדִּיק יי בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קְרוֹב יי לְכָל קָרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתּוֹ. רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע

ויושיעם. שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשך שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה.

שובה למעונך ושכון בבית מאוּך. כי כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר למלכותך:
ובנחה יאמר. שובה ה' רבבות אלפי ישראל:
השיבנו ה' אליך ונשובה. חדש ימינו בקרם:

אחר כך אומר החזן חצי קדיש:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה רבא עד "דאמין בעלמא" יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שיתתא. תשבחתא ונחמתא. דאמין בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

בשירו של שמואל קראוס, "רואים רחוק רואים שקוף", שר מאיר בנאי: "בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כולו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכיפורים, שחוט של חסד משוך עליה. אלו הם אולי הדקות היחידות במשך היממה כולה שבהן כל אחד מאיתנו הופך להיות מעין "רשות היחיד" משל עצמו, עומד לבדו בדממה - בלא חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה בוער באש.

• תפילת עמידה •

אָדְנִי, שְׁפִתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים. חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטֵּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לְךָ. מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמָן וּזְכַר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה: לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וּבְכֵן תֵּן פְּתוּחַךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־מַה שֶּׁאָגַדְתָּ לָּעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָב שָׁלֵם. שִׁידְעֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ. עֹז בִּידְךָ וּגְבוּרַת בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ. תִּהְיֶה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתוּחוֹן פֶּה לְמִיִּתְּלִים לְךָ. שְׁמַחָה לְאַרְצְךָ. שִׁשׁוֹן לְעֵידֶיךָ. וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹר עַבְדְּךָ. וְעֲרִיכַת נֶר לְבֵן יוֹשֵׁי מִשִּׁיחְךָ. בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרָאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים וְעֲלָזוּ. וְחַסִּידִים בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ. וְהַרְשָׁעָה כָּל־הָ בַעֲשָׂן תִכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מִמְשַׁלֵּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ. כִּפְתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשְׁךָ: יְמֹלֶךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ. וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶיךָ. כִּפְתוּב וַיִּגְבֹּה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחַל בּוֹ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַחֹל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאָמֹר: אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמֹר: מַחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חַטָּאוֹתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גָאֲלַתֶיךָ: וְנֹאמֹר:

כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עָלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּדְרֹא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֵּר וַיִּזְכְּרוּנוּ וַיִּזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וַיִּזְכְּרוּנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וַיִּזְכְּרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לַחֵן לַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים. לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְדַחַס בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחַם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מלוך על כל העולם כלו בכבודך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך. על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו:

קדשנו במצותיך, שים חלקנו בתורתך, שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה ה' אלהים אמת, ודברך מלכנו אמת וקים לעד.

ברוך אתה ה', מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הכפורים:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה, ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:

ברוך אתה ה', המחזיר שכנינו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נוודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

ותתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך, וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונחתם לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי:

הווידי הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכיפורים ואנו חוזרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לקיחת אחריות על מעשינו וערבות הדדית (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאים שבוודאי לא עשינו); וטמונה בו בשורה גדולה בנוגע לאפשרות התיקון וההתקדמות. אלא שזוהי איננה משימה קלה בעבור אף אחד: "להסתכל לאמת בפנים, ישר לעיניי, להביט נכוחה, לשבור את מנגנון ההגנה העצמית, לנתץ את המחיצות המלאכותיות, לקרוע את המסווה, וכל זה 'למען נחדל מעושק ידינו'. אז ורק אז - 'לפני ה' תטהרו!". (הרב יוסף דב סולובייצ'יק)

אָנָא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלִּכְנוּ מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְקִשָּׁה עֶרְף לֹמֵךְ לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

מִכִּים עַל הַחֲזָה (עַל מְקוֹם הַלֵּב) בְּאֶרְוֹךְ יַד יְמִין כְּאוֹת אִשְׁמָה, בְּהִזְכַּרְת כָּל אֶחָד מֵהַעֲוֹנוֹת. אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדְנוּ. גָּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקָר וּמְרָמָה. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבְּנוּ. כַּעֲסָנוּ. לָצְנוּ. מְרִדְנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשִּׁינוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ וְהַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה נֵאֱמַר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָה יוֹדֵעַ:

מֵה אֲנַחְנוּ. מֵה חֵיִינוּ. מֵה חֲסִדְנוּ. מֵה פְּחִנוּ. מֵה גְבוּרַתֵנוּ. מֵה נֵאֱמַר לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאִין לִפְנֵיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הֵיוּ. וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מִדָּע. וְנִבְוִיִּים כְּבָלִי הַשֶּׁכֶל. כִּי כָּל מַעֲשֵׂינוּ תֵּהוּ. וְיָמֵי חֵיֵינוּ הֶבֶל לִפְנֵיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין. כִּי הַכָּל הֶבֶל:

אֵתָה הַבְּדִלָת אָנוּשׁ מֵרֵאשׁ. וְתִפְדִּיהוּ לַעֲמֵד לִפְנֵיךָ. כִּי מִי יֵאֱמַר לְךָ מֵה תִּפְעַל. וְאִם יִצְדַּק מֵה יִתֵּן לְךָ. וְתִתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאֶהְבָּה אֵת יוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. אֵת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֵת יוֹם מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. לְמַחִילָה. וְלִסְלִיחָה. וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחֹל בּו אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֹׂק יְדֵינוּ. וְנָשׁוּב לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּהִשְׁחַתַּת עוֹלָם. שְׁנֵאֱמַר: דְּרָשׁוּ ה' בְּהִמְצָאוֹ, קְרָאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֵאֱמַר: יַעֲזִיב רִשְׁעֵי דְרָכֵינוּ וְאִישׁ אֵין מִחֻשְׁבְּתֵינוּ, וְיֵשֵׁב אֵל ה' וְיִדְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמְרִבָּה לְהַטִּיב. וְרוֹצֵה אֵתָה בְּתִשׁוּבָתְךָ שֶׁל רִשְׁעִים. וְאֵין אֵתָה חֲפֵץ בְּמִיתָתְךָ. שְׁנֵאֱמַר: אֲמַר אֱלֹהִים חֵי אֲנִי נֵאֱמַר אֲדַנִּי ה' (אֱלֹהִים קְרוֹי). אִם אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הָרִשָּׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רִשָּׁע מִדְּרָכֵינוּ וְחַיָּה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלִמָּה תָמוּתוּ בֵּית

יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר: הַחֶפֶץ אַחֲפֵץ מוֹת רְשָׁע נֹאֵם אֲדֹנָי ה' (אֱלֹהִים קְרִי), הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכָיו וְחִיָּה: וְנֹאמַר: כִּי לֹא אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמֵּת נֹאֵם אֲדֹנָי ה' (אֱלֹהִים קְרִי), וְהִשִּׁיבוּ וְחִיו: כִּי אַתָּה סוֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֵל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלְחַן:

אֱלֹהִי. עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדָאִי, וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלֹו לֹא נּוֹצַרְתִּי. עֶפֶר אֲנִי בַחֲיִי, קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהִי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אַחֲטָא עוֹד. וּמָה שְׁחֲטָאֲתִי לְפָנֶיךָ מַחֲק בְּדַחְמֵךְ הַרְבֵּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרֵיךָ וְחוֹלְאִים רְעִים:

אֱלֹהִי. נִצּוֹר לְשׁוּנֵי מְרַע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם. וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְדַעָה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתֶם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי:

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

פוסע שלוש פסיעות קטנות לאחוריו ואומר:

עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לְעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם:

◆ חזרת הש"ץ של נעילה ◆

פותחים את חזרת שליח הציבור בפיוט עתיק זה שבו אנו מבקשים מהקב"ה שלא ישיב ריקם את תפילותינו.

אֲתָאנוּ לְחִלּוֹת פְּנִיךָ. כִּי חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנִיךָ. נָא אֵל תְּבִישֵׁנוּ. נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ, רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ. סֶלַח לָנוּ, וְשַׁלַּח לָנוּ, יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנְךָ:

אֲתָאנוּ לְבִקְשׁ מִמֶּךָ פְּרָה. אִים וְנוֹרָא, מִשְׁגָּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה. תְּחַיֵּינוּ, תְּחַנְּנוּ, וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. סֶלַח לָנוּ, וְשַׁלַּח לָנוּ, יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנְךָ:

החזן עומד לפני התיבה, ושני סומכים לו משני צדדיו; מבקש הוא את רשות הציבור להיות שליח נאמן בעבורם. גם המצביא הגדול והאמיץ ביותר בעולם לא יוכל להתקדם - אפילו לא צעד אחד - אם חייליו לא יתנו בו את אמונם וילכו אחריו, באש ובמים.

עם כל זאת, יודע החזן כי מלבד התפילה עצמה, חייב הוא גם "להתפלל על התפילה" - להתפלל שהאל ישים בפיו את המילים הנכונות, שיכין את ליבו כראוי ושיהיה שליח נאמן בעבור כל הקהל הקדוש. "לְאֲדָם מְעַרְכֵי לֵב, וּמָה' מַעֲבָה לְשׁוֹן" (משלי טז, א).

אוֹחִילָה לְאֵל אַחֲלָה פְּנָיו. אֲשַׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנָה לְשׁוֹן.
אֲשֶׁר בְּקֹהֶל עִם אֲשִׁיר עָזוֹ. אֲבִיעָה רְנָנוֹת בְּעַד מַפְעָלוֹ.
לְאֲדָם מְעַרְכֵי לֵב, וּמָה' מַעֲנָה לְשׁוֹן:

אֲדַנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְצֵי בַחַיִּים. חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטֶּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמַקְיֵם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֶה לְךָ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחַמְנוּ זוֹכֵר יַעֲזִירָנוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנַאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מַחֲיָה הַמֵּתִים:

בטרם תתחיל ה"קדושה", הסומך העומד לצד החזן פותח בשני פיוטי הקדמה של רבי אברהם אבן עזרא. הפיוט הראשון מתאר את עמידת המלאכים לפני כיסא הכבוד ואילו בפיוט השני אנו מבקשים מהקב"ה שיוציא את דיננו האמיתי לאור.

הסומך העומד לצד החזן אומר את המשפט הבא, והקהל חוזר אחריו:

וּבְכֵן נִקְדִּישׁךָ מֶלֶךְ: (פעמיים)

על סדר א"ב:

אֲרָאִים וְחַשְׁמַלִּים. זֶה אֵל זֶה שׁוֹאֲלִים. אֵיִה אֵל אֱלִים. מַעֲרִיצִים וּמַהֲלָלִים:
אֵילֵי וִילוֹן יֵאָמְרוּ גְדְלוֹ. בְּרַעַשׁ בְּגַעַשׁ יִפְאָרוּן מַהֲלָלוּ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:
גְּדוּדֵי רִקְיעַ יִקְדִּישׁוּן בִּיחַד. דּוֹבְרִים הַלּוּל בְּמוֹרָא וּבִפְתַחַד. שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאֶחָד:
הַמוֹנֵי שְׁחָקִים מִבְּעֵים רַנְנֵיו. וְנִצְבִים לְהַלְלוֹ בְּשִׁמֵי מַעֲוֵנוֹ. בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו:
זִיקֵי זָבוּל יִצְפְּצְפוּ מַהֲלָלָיו. חֲשִׁים הֵם לְקִרְאָ זֶמֶר מְכַלְוֵלָיו. בְּשִׁתִּים יִכְסֶה רַגְלָיו:
טַפְסָר מַעוֹן בְּצִלוֹ יִסְתַּוְּפֵף. יַחֲיֵד בְּהוֹדוֹ עֲלָיו יַחוּפֵף. וּבְשִׁתִּים יַעוּפֵף:
כְּתוּת מְכוּן. מַתְדִּישִׁים מִשְׁמֵר. לְהוֹקִים יַחַד. לְהַלֵּל בְּמֵאֵמֶר. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
מִלְאֲכֵי עֲרֻבוֹת מַחֲנוֹת נוֹרָאוֹת. נִצְבִים לְהַלְלוֹ בְּתַהֲלוֹת נְאוֹת. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ ה' צְבָאוֹת:
(יַתְחַנְּנוּ לְנַגְדוֹ. בְּעַד יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ. יִרְצֶה וּמַעֲבָדוּ יִקְבֵּל מַעֲבָדוֹ. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ):
הַסּוֹמֵךְ אֹמֵר וְהַקְּהֵל חוֹזֵר אַחֲרָיו:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ: (פעמיים)

אֵמֶת בְּסִפְרְךָ בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ. בְּהֵם תִּכְתַּב וְתַחֲתֵם בְּחוֹתְמְךָ:

רִצָּה פְּלִטִיךָ שׁוֹקְדֵי אוֹלָמֶיךָ. הַיּוֹם בְּחִמְשׁ תַּפְלוֹת לְרוֹמְמְךָ:

מְקוּיִם יִשְׁעֶךָ וּמוֹעֵד נַחוּמֶיךָ. חַסְדֶיךָ ה' יִיחַלוּ כִּי הִסְלִיחָה עִמָּךְ:

זַעֲקָתְךָ תַעֲלֶה לְשִׁמֵי מְרוֹמְךָ. קְדוּשׁ בְּהַקְדִּישֵׁם כְּמִשְׁרֵתֵי שְׁמֶךָ:

מכאן ממשיך החזן:

**כְּתוּב יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם
קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ כְּדַבֵּר הָאֱמוּנָה עַל יַד נְבִיאָךְ:**

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ ה' צְבָאוֹת. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם וּמִשְׁדָּרָתוֹ שׁוֹאֲלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ:
לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבִקְרָב בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים
פְּעָמִים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מְלַכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שְׁנִית.
וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לְאֹמֶר. הֵן גְּאֻלָּתִי אֶתְכֶם אַחֲרִית פְּרָאשִׁית לְהִיּוֹת לְכֶם
לְאֱלֹהִים. אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

וּבְדַבְּרֵי קִדְּשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמֶר:

יְמִלְךָ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּהָ:

אֲתָה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ. וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכּוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקְדוּשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וּבְכֵן תֵּן פִּחְדֶךָ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מַה שְּׁבִרְאָתָה. וְיִידְאוּךָ כָּל
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כָל־סֵדֶה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם. שְׂיִדְעֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֶן לְפָנֶיךָ. עַז בִּינְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל
מַה שְּׁבִרְאָתָה:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד לְעַמְּךָ. תִּהְיֶה לִירֵאֶיךָ. וְתִתְקַוָּה טוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ. וּפְתַחְחוּן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָךְ.
שְׁמַחָה לְאַרְצֶךָ. שְׁשׁוֹן לְעֵירֶךָ. וְצְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹר עַבְדֶּךָ. וְעֵרִיכַת נֹר לְבֵן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ,
בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ. וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיָּה.
וְהַרְשָׁעָה כָּל־הָ בַעֲשָׂן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מְמִשְׁלַת זְרוּן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֲתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר מְקוֹדְשֶׁךָ. כְּפִתּוּב בְּדַבְּרֵי קִדְּשְׁךָ:

יְמִלְךָ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלֹהִי מִבְּלַעֲדֶיךָ. כִּכְתוּב וַיִּגְבֶּה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל
הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. **בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:**

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. אֶת יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. אֶת יוֹם
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחַל בּוֹ אֶת כָּל עוֹנוֹתֵינוּ. בְּאַהֲבָה
מִקְרָא קֹדֶשׁ. זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחוּל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה.
בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. מְחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאָמַר: אֲנִכִי אֲנִכִי הוּא מְחָה
פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר: מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאוֹתֶיךָ.
שׁוּבָה אֵלַי כִּי גָאֲלִיתֶךָ: וְנֹאמַר:

כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהַרוּ:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה.

תִּאחַז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:

בְּבֹא תוֹכַחָה נִגְדֶךָ.

שְׁמֵנוּ מִסַּפְדֶּךָ אֵל תִּמַּח:

גִּשְׁתֶּךָ לְחֶקֶר מוֹסֵר.

רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רַגְזֶךָ:

דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ.

קָרֵב צִדִּיק מֵאֵלֶיךָ:

הוֹרֵנוּ, בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ.

צוֹ יִשׁוּעָתָנוּ בְּמִפְגִּיעַ:

וְתִשָּׁבֵב שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם.

פִּתְחֵנוּ רְאֵה כִּי שְׁמֵנוּ:

זָכַר נֹאמַתָּ.

עֵדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ:

חֲוֹתָם תַּעֲוֶדָה תִּתִּיר.

סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוּדֶךָ.

טְבוֹר אֲגֵן הַסֵּהֶר.

נָא אֵל יַחֲסֵר הַמְּזוּג:

יְהִי, דַּע אֶת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יְדַעוּךָ. מִגֵּר אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדַעוּךָ:

כִּי תִשָּׁבֵב לְבַצְרוֹן.

לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקֵוָה:

זֶה הוּוִידֵי הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים:

אֲנָא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לִפְנֵיךָ תִּפְלַתָּנוּ וְאֵל תַּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵי מִתְחַנְתָּנוּ.
שְׂאִין אֲנַחְנוּ עוֹזֵי פָנִים וְקִשֵׁי עַרְף לּוֹמֵר לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל חַטָּאנוּ עוֹיְנוּ פְּשָׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

כְּכַתוּב: חַטָּאתֵי אוֹדִיעְךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי. אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פְּשָׁעֵי לִידוּד. וְאַתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חַטָּאתֵי סֵלָה: מְכַסֶּה פְּשָׁעֵי לֹא יַצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעוֹב יִדְחֵם:

אֲשֶׁמְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת. בְּגָדֵנוּ. בְּטַלְנוּ תוֹרַתְךָ. גָּזַלְנוּ. גָּנַבְנוּ. גָּאִינוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. דִּבְרָנוּ אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב. הֶעֱוִינוּ. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בַּיּוֹם וּבָאֵנו לַיְדֵי טָמְאֵת קָרִי בַלְיָהּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וַיַּעֲדוּנוּ עֲצֻמְנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה. זָדְנוּ. זָנִינוּ אַחַר לִבְנוּ וְעֵינֵינוּ. חֲמַסְנוּ. חֲמַדְנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקַר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אֵין חֶקֶר.

כִּזְבְּנוּ. כַּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. לוֹצְצָנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. מְרַדְנוּ בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם. מְרַדְנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מֵאֲסָנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וּשְׁלַשְׁתָּם אָנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים גֵּאֲצָנוּ. גֵּאֲפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׂוֹא וְלִשְׁקָר. נִרְדְּנוּ וְלֹא שָׁלַמְנוּ. סָרְדְנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הֵיינוּ. עֲוִינוּ. עֲבָרְנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עֲבָרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עֲבָרְנוּ עַל חֻלוֹל הַשֵּׁם פִּשְׁעָנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קְדֹשׁ. צָרְדְנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשִּׁינוּ עֶרְף. קִלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ.

רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וּלְכְרִיתוֹת הֵיינוּ. שָׁחַתְנוּ. שָׁקַרְנוּ. שָׁחַתְנוּ זֶרַע קְדֹשׁ לְבִטְלָה וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחֶבֶל. גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצָאוּ דָם נִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֲשׂוּקִים וְאֵין לָהֶם מִנְחָם. לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם. מַעֲי מַעֲי עַל הַרוּגֵיהֶם. אוֹי לְרָשַׁע רָע, כִּי גָמוֹל יִדּוּ וַיַּעֲשֶׂה לוֹ. תַעֲבָנוּ. תַעֲוִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאָנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים. חַתְמָנוּ לְחַיִּים. וְתֵן לָנוּ אֵל עוֹלָם. חַיִּים וְהַשְׁלוֹם:
וְחַתֵּם לְחַיִּים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ כָּלֵם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
וּבִסְפָר חַיִּים נִזְכָּר וְנַחֲתֵם עִם בָּרִים וְרִצְוִיִּים. כָּל הַכֶּתוּב לְחַיִּים:
הַיּוֹם תַּחֲתֵמְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲדִיר וְנָאוֹר. כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר:
בַּעַת נַעֲלִית שְׁעָרֵי הַיְכָל שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. יִבְקֶשׂ אֶת עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ, וְאַתָּה חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה:

וּבִשְׁעַת נַעֲלִית שְׁעָרֵי שָׁמַיִם תִּסְלַח עוֹנוֹתֵם. וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵם:
וְהוֹדַע לַמִּתְוָדִים בְּנַעֲלִיָה לְפָנֶיךָ. אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ:
וְעַל הַמִּתְוָדִים לְפָנֶיךָ בַּעַת הַזֹּאת תִּתְנַחֵם. וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם:

אֲשֶׁמְנוּ מִכָּל עִם. בּוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי.
גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ. דְּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ.
הַחֶבֶל אֲוִינוּ. וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ.
זָבוּל מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרֵב בְּעוֹנֵינוּ.
טִירְתָנוּ הִיתָה לְשִׁמְהָ. יִפִּי אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים.
כַּחֲנוּ לְנִבְרִים: לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ.
מִמְשָׁךְ וּמִרְט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עָלֵם עֲלֵינוּ.
סָבְלָנוּ עַל שְׂכַמְנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ.
פּוֹרֵק אֵין מִיָּדֵם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ.
קָרְאָנוּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. דְּחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ.
שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תַעֲוִינוּ כִּצְאוֹן וְאַבְדְנוּ.

ועדין לא שבנו מתעיתנו. והיאך נעזי פנינו. ונקשה ערפנו. לומר לפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו:

מה נאמר לפניך יושב יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות
והנגלות אתה יודע:

מה אנחנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה פחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך. ואנשי השם כלא היו. וחכמים כבלי
מדע. ונבונים כבלי השכל. כי כל מעשינו תהו. וימי חיינו הבל לפניך. ומותר האדם
מן הבהמה אין. כי הכל הבל:

אתה הבללת אנוש מראש. ותפירהו לעמד לפניך. כי מי יאמר לך מה תפעל.
ואם יצדק מה יתן לך. ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הפורים הזה. את יום
סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש הזה. למחילה. ולסליחה. ולכפרה. ולמחל
בו את כל עונותינו. למען נתדל מעשק ידינו. ונשוב לעשות חקי רצונך בלבב שלם.
ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו. כי לא תחפץ בהשחתת עולם. שנאמר: דרשו ה'
בהמצאו. קראו בהיותו קרוב. ונאמר: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו, וישב אל
ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ומרבה להטיב. ורוצה אתה בתשובתן של רשעים. ואין אתה חפץ במיתתן.
שנאמר: אמר אליהם חי אני נאם אדני (אלהים קרי), אם אחפץ במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו ותיא, שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל:
ונאמר: החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני (אלהים קרי), הלא בשובו מדרכיו ותיא:
ונאמר: כי לא אחפץ במות המת נאם אדני (אלהים קרי), והשיבו וחיו: כי אתה סולחן
לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

פיוט "אדיר ונאור" המזכיר את מידותיו והנהגותיו של הקב"ה לפי סדר הא-ב.

אדיר ונאור. בורא דוק וחדל.	מי יאל כמוך:
גולה עמוקות. דובר צדקות.	מי יאל כמוך:
הדור בלבשו. ואין זולתו.	מי יאל כמוך:
זוכר הברית. חונן שארית.	מי יאל כמוך:
טהור עינים. יושב שמים.	מי יאל כמוך:
כובש עונות. לובש צדקות.	מי יאל כמוך:
מלך מלכים. נורא ונשגב.	מי יאל כמוך:
סומך נופלים. עונה עשוקים.	מי יאל כמוך:
פודה ומציל. צועה ברחב כח.	מי יאל כמוך:
קרוב לקוראיו. רחום וחנון.	מי יאל כמוך:
שוכן שחקים. תומך תמימים.	מי יאל כמוך:

כפתיב על יד נביאך: מי יאל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק

לְעַד אִפּוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם:

תִּתֵּן אֲמַת לַיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִדְרֹאֵה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ. זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וְלִרְחָמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוּ עָלֵינוּ וְלִהְיוּשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכַבּוּדְךָ. וְהִנְשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ. וְהוֹפַע בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ. עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץְךָ. וְיִדַע כָּל פְּעוּל כִּי אֶתָּה פְּעַלְתָּנוּ. וְיִבִּין כָּל יִצְוֹר כִּי אֶתָּה יִצְרָתָנוּ. וְיֵאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רִצְיָה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ:

קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֲמַת. כִּי אֶתָּה ה' אֱלֹהִים אֲמַת, וּדְבַרְךָ מִלְכֵנוּ אֲמַת וְקִים לְעַד.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפּוּרִים:

רִצְיָה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן. וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאֶתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפֹץ בְּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

כַּשֶּׁחֲזָן אֹמֵר "מוֹדִים", אֹמֵר הַקֹּהֵל בְּלַחֵשׁ "מוֹדִים דְּרַבְּנִין":

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא. לְדָר וּדְר נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהַלֵּלְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נֶסֶךְ שְׂבָכְךָ יוֹם עֲמֻנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְךָ עַתָּה. עָרַב וּבָקֵר וְצִהְרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כְלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ:

מוֹדִים דְּרַבְּנִין:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בְּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרִכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׁהַחִייתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתַחֲנֵנוּ. וְתֵאסּוּף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ. לְשִׁמְר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ. וְלַעֲבָדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם. עַל שְׂאֵנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת: (עַד כֵּאן הַקֹּהֵל אֹמֵר)

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים:

החזן מקריא לכהנים:

יברך ה' וישמך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום:

(ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם):

ואם אין כהנים יאמר החזן: אלהינו ואלהי אבותינו פרננו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: "יברך ה' וישמך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". ובסיום כל פסוק עונים הקהל "כן יהי רצון"

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך,
ויברכנו אבינו פלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחיים.
אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך
ישראל ברוב עז ושלום:

ואתם הדבקים בה' אלהיכם, חיים פלכם היום:

היום תאמצנו. היום תברכנו. היום תגדלנו. היום תתגלנו. היום תהדרנו. היום תועדנו
ועד טוב. היום תעננו. היום תחיינו. היום תחננו. היום תטהרנו. היום תישר ארחותינו.
היום תתתנו בכתר שם טוב. היום תלבבנו. היום תמלטנו. היום תנשאנו. היום
תסעדנו. היום תעטרנו. היום תפקדנו ברחמיך לחיים טובים. היום תצדקנו. היום
תקרבנו לעבודתך. היום תרחמנו. היום תשמע תפלתנו. היום תתננו לחן ולחסד
ולרחמים. ותחתמנו ברחמיך לחיים טובים:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונחתם
לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגאלי: יהי שם ה' מברך. מעתה ועד עולם: ממוזח שמש
עד מבוא. מהלל שם ה': רם על כל גוים ה'. על השמים כבודו: ה' אדנינו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

החזן אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא די ברא פרוותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה.
(עונים: אמן) פתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שמה
רבא" עד "דאמירן בעלמא" יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום.
ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה רבא וקדשא בריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא
ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

• סליחות •

החלק המרכזי החוזר בכל חמש התפילות ביום הכיפורים הוא אמירת פיוטי ה"סליחות", המשולבות באזכרת שלוש עשרה מידות הרחמים, שכן עיקרו של יום הכיפורים הוא בקשת סליחה ומחילה על עוונותינו.

כבר מראש חודש אלול מהדהדות באוזנינו נעימות הסליחות. אומנם קולו של הגבאי הזקן הדופק על חלונות הבתים יום יום ומכריז "סליחות" התחלפו בצלצול שעון מעורר, אך הם יישארו בזיכרונו עוד שנים רבות. פיוטים מבית אבא, כוס תה מהביל עם נענע, וגעגועים. כמה געגועים! יום יום באשמורת הבוקר, באווירה מיוחדת השמורה לשעות זכות אלו, עד ליום כיפור - שיא השיאים. על פי המסורת, ביום זה ירד משה רבנו בפעם השנייה מהר סיני ובידו לוחות הברית - לאחר שאת הלוחות הראשונים שבר בעת חטא העגל. מאז למדנו שאומנם יש חטא ועוון - והרי כולנו בני אדם - אך יש גם אפשרות לתיקון, סליחה וכפרה. הללו נעשים בתהליך ארוך, יום אחר יום, עקב לצד אגודל. זהו מסע של אלף מיל המתחיל בצעד קטן.

נוהגים לעמוד לכל אורך אמירת הסליחות של תפילת נעילה.

שִׁבְטֵי יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצַעַר. הִישָׂא אֲרִיָּה בִיעָר:

מְקוּיִם יִשׁוּעַתְךָ אָבוֹת וּבָנִים. הֶעֱנִיִּים וְהֶאֱבִינִים:

עֲמַד בְּפָרֶץ בַּל נְהִיָּה לְשַׁחַק. לָמָּה ה' תַּעֲמֹד בְּרַחוּק:

יִוַּתְךָ עַד שְׁעָרֵי מוֹת הַגִּיעָה. יוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים הוֹפִיעָה:

הִבֵּה לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר. הַיָּד ה' תִּקְצָר:

חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּגִלּוֹת יִשָּׁן. עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן:

זָכַר בְּנִיךָ בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:

קֶץ הַנְּחֻתִים גְּלָה לְגַלְמוּדָה. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלֶנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה:

שׁוֹעַתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוּמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים:

כל הקהל אומר יחד בנעימה מיוחדת:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוּ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתְנוּ לוֹמַר מְדוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ. וַיֵּרַד ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְדָּא:

"ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּחָה"

וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

כל הקהל קורא יחד בקול פסוק זה, המבטא את מהותו של יום הכיפורים:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קַיְמָה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

(כלומר: בזכות אמירת "ויעבור")

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קַיְמָה דְּיִצְחָק עַקִּידָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קַיְמָה דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַפְר לָן קַיְמָה דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

רַחֲמָנָא אֲדַפְרֵ לֵן קִימָה דְאֶהֱרֹן פְּהֵנָא
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא אֲדַפְרֵ לֵן זְכוּתָהּ דְיוֹסֵף צְדִיקָא
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא אֲדַפְרֵ לֵן קִימָה דְדוּד מַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:
 רַחֲמָנָא אֲדַפְרֵ לֵן קִימָה דְפִינְחָס קְנָאָה
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא אֲדַפְרֵ לֵן צְלוּתָהּ דְשְׁלֹמֹה מַלְכָּא
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא אֲרִיס יְמִינְךָ וְאַצְמַח פְּרָקְנֵךְ
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא בְּכֹסְפֵי אַפִּינְךָ אֲתִינָא לְמַקְרֵי קַמְךָ רַחֵם עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא גְלִי גְבַרְתְּךָ וּפְרָק לֵן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא דִינָן אֲפִיק לְנַהֲרָא
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא דִינָא דְחֵי טְבִי גִזֵּר עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא הַדְרֵךְ שְׂוִי עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפַּרֵּעַ בְּעוֹבְדָנָא בִישִׁין מִנָּן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא זִינָן אֲשֶׁרֵי עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא חֲשׁוּב עָלַי טְבוּן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא טְבוּן סִיּוּן אֵייתִי עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגַּלֵּן רַחֲמֵךְ עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתִיבֵנָן בְּסַפְרָא דְחֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתִיבֵנָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתִיבֵנָן בְּסַפְרָא דְצְדִיקֵי וְחֹסְדֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתִיבֵנָן בְּסַפְרָא דִישְׂרֵי וְתַמִּימֵי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתִיבֵנָן בְּסַפְרָא דְפְרִנְסָתָא טְבָתָא וּמְזוּנֵי טְבִי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חֲמִתָּא וְרִגְזָא מִנָּן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא לֹא תַעֲבִיד גְּמִירָא לֵן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא מַחֵל וְשִׁבַּק לְחֹבֵבִין וְלַעֲוִין
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא נְהוּר טוּבְךָ אֲנַהֵר עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא סְעִיד וּסְמִיךְ הוּי לֵן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא עֲבִיד עֲמִנָא אֲתָא לְטַב
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא פְתַח שְׁמַיָּא לְצְלוּתֵינָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא צְלוּתָנָא קַבֵּל בְּרַעְוָא
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא קַבֵּל צְלוּתֵינָן וּבְעִיתֵינָן בְּעֵדָן עֲקֻתֵינָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא רַחֵם עַל גְּשָׁמְתֵינָן
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא שְׁתָּא טְבָתָא אֵייתִי עָלַי
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא תוּב מְרַגְזָךְ
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר: רַחֲמָנָא וְלֹא נְהַדֵּר רִיקָם מִן קַמְךָ
 בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּגָמֵי וַיִּקְרָא:

"ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּה" וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵינוּ וּנְחַלְתֵּנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

המנהג המקובל הוא שכל אחד מהקהל (גם ובעיקר הילדים), שר את אחת מהשורות לפי הסדר, והקהל חוזר אחריו:

עֲנֵנו אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: עֲנֵנו וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנו: עֲנֵנו אָבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנו: עֲנֵנו מִן דָּוִד עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנו: עֲנֵנו הָעֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנו: עֲנֵנו אֱלֹהֵי הַמִּדְבָּר עֲנֵנו:

[יש מוסיפים: עֲנֵנו אֱלֹהֵי דְמֵאִיר עֲנֵנו: עֲנֵנו בְּזִכְרֵיהֶּן דְּבַר יוֹחָאי עֲנֵנו. עֲנֵנו מִשְׁגֵּב הָאֲמָהוֹת עֲנֵנו. עֲנֵנו עֲזַרְת הַשְּׂבִטִים עֲנֵנו:]

עֲנֵנו רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנו:

ה' חֲנֵנו וְהִקִּימוּנו. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' בְּיוֹם יִשׁוּעָתָהּ בִּשְׂרָנוּ וְרַחֲמֵנוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' גָּלְגַל הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימְנוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' רִיבָה רִיבָנוּ וְלַחֵם לִוְחֵמֵינוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

ה' בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ. **וּבִסְפָר חַיִּים זָכְרָנוּ וְחָתַמְנוּ:**

הקהל עונה "אמן" על כל אחת מהבקשות שהחזן אומר על פי סדר הא-ב:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים שְׂמַע קוֹלֵנוּ וְקַבַּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרְצוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים אֵל תֵּאבְדֵנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ: אֲבָד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים בְּרִיתְךָ זָכַר וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ: בִּשְׂרָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת: בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת: בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רְאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ: בְּרַךְ אֶת חִילֵי צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים גִּזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת: גְּלֵה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים דְּרָשׁנוּךָ הַמִּצָּא לָנוּ: דְּרֵשׁ דְּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם בַּתְּפִלָּתֵנוּ: הַחֲזִירוּנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרָנוּ: וְנִקְרָא וְאִתָּה תַעֲנֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ: זַכְּנוּנוּ בְּדִינָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים חָתַמְנוּ בְּסִפָּר חַיִּים טוֹבִים: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר צְדִיקִים וְחַסִּידִים: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר יִשְׂרָיִם וְתַמִּימִים: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר זְכוֹיֹת: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר מְזוֹנוֹת וּפְרֻנְסָה טוֹבָה: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה: חָתַמְנוּ בְּסִפָּר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה: חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ: חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים טְהַרְנוּנוּ מִטְּמְאוֹתֵינוּ: טְהַרְנוּנוּ מִטְּמְאוֹתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים כְּבֹשׁ אֶת כּוֹבְשָׁנוּ: כְּלֵה אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׂבַשְׂמִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנָּנוּ: לַחֵן אֶת לִוְחֵצֵינוּ: לַחֵם אֶת לִוְחֵמֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים מְלֵא מְשָׁלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לְעַבְדוֹתֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים נָקַם אֶת נַקְמַתְנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים סָמַךְ אֶת נְפִילֹתֵנוּ: סָמַךְ אֶת סִפְת דָּוִד הַנוֹפֵלֵת:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָנָה אֶת עֲתִירֹתֵנוּ: עָנָנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: עָנָה מְעַנְנוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים פָּדָנוּ מִיָּד כָּל אוֹיְבֵינוּ: פָּדָנוּ מִיָּד יִצְרָנוּ הָרַע:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים צִוָּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ: צִוָּה אֶתְנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ: צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ: (צִדְקָנוּ
 בְּדִינָנוּ):

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגְּאֻלָּה: קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: קָרַבְנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ: רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: רָפָא כָּל חוּלֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל: רָאָה בְּדַחַק הַשְּׁעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שָׁעָה אֶת שְׁוֹעֵתֵנוּ: שָׁיִת שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: שָׁיִת שְׁלוֹהַּ בְּאֲרַמְנוֹתֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תֵּן שְׁלוֹם בְּאָרְצֵךָ: תֵּן שְׁבַע בְּעוֹלָם: תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת: תֵּן טַל וּמָטָר
 לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאָרְצֵךָ: תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל: תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְעַ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים תִּכּוֹן תְּפִלַּתְנוּ קִטְרֵת לְפָנֶיךָ:
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לַיְשׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
 לְרַחֲמִים. יְרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יַחֲזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ. כִּי אַתָּה ה' עֲזַרְתָּנוּ
 וְנַחַמְתָּנוּ:

הפיוט "אם אפס רובע הקן" (שחיבר רבי אפרים בן יצחק מרגנשבורג ע"ה) מספר את סיפור עקידת יצחק ומושר לכל אורך ימי הסליחות. כעת, ברגעיו האחרונים של יום הכיפורים, אנו שרים רק את סופו של הפיוט, המבקש לעורר זכות אבות בזכות יצחק אבינו עליו השלום שנעקד על גבי המזבח.

זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשַׁחַק. לְעַד בְּסִפְּרֵי יוֹחַק. בְּרִית עוֹלָם בַּל יִמְחַק. אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יִצְחָק:
 קוֹרְאֶיךָ בְּאִים לְקוֹד. בְּצָרָה עֲקִידָה תִּשְׁקֹד. וְצִאֲנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד. פָּנֵי הַצֵּאֵן אֶל עֲקוֹד:
 עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ לְהַקְיֵץ נִרְדָּמִים. לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה חֲרָדִים נִדְּהָמִים. לְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ
 וְחִסְדֶיךָ מִשְׁמֵי מְרוֹמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמְתַנַּהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחַל עוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים. וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּ לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתְנוּ לוֹמֵר
 מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֶה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֶה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:
 וַיֵּרֶד ה' בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, ה'. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

ה' | ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֻךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נֶשֶׁא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְחָה
 וְסִלְחָתָה לְעוֹנָיו וְלַחַטָּאתָיו וְנִחַלְתָּנוּ:

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

אדם העומד על גשר ומשליך לתוך הנהר חפץ מחפציו יודע שגם אם יחכה לעד במקום זה - לעולם לא יושב חפצו וכאילו נמחה הוא מעל פני האדמה. בשעה זו, אנו מזכירים את דברי מיכה הנביא המבקש - תוך אזכור י"ג מידות הרחמים - שהקב"ה ישליך במצולות ים כל חטאותינו: שייעלמו מעל פני האדמה כאילו לא היו מעולם! הפלא הגדול בדברי מיכה הנביא הוא שזוהי ה"אמת ליעקב": זוהי מהותנו האמיתית! אנו נקיים ללא כל חטא ועוון וטהורים כביום היוולדנו.

מי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר עַל פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ. לֹא הִחְזִיק לְעַד אִפּוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְיִכַּבֵּשׁ עֲוֹנֵתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֶם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּיָנוּ מִיַּמֵּי קְדָם:

◆ תקיעת שופר ◆

ברגעיו האחרונים של יום זה, ישנו דבר שהוא מעבר לדיבור ולמילים - רק קול. קולו של השופר. צלול, עתיק יומין, וחודר לעמקי הנשמה. בקריאת הפסוקים מהתורה, העוסקים במצוות תקיעת השופר החלה פעם בחמישים שנה, בשנת היובל, אנו נזכרים בכך שלקול זה ישנה משמעות מיוחדת בעבורנו - הבשורה על חירות עולמית. כל העבדים שבים לביתם; כל הקרקעות שבות לבעליהן. כעת, זהו רגע חירות נדיר שבו אנו מכריזים על היותנו בני חורין ומשתחררים מהשלשלאות שכבלו אותנו עד היום, ושבים הביתה, אל עצמנו.

החזן קורא:

"וְסִפְרָתְךָ לְךָ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים, וְהָיוּ לְךָ יָמֵי שִׁבְעַת שָׁנִים הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה:

וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֲדָשׁ, בַּיּוֹם הַכֹּהֵן תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל אֲרָצְכֶם:

וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֵיהָ, יוֹבֵל הִיא תִּהְיֶה לָכֶם וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשָּׁבוּ: יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם, לֹא תִזְדָּעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נִזְרֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הִיא קִדְשׁ תִּהְיֶה לָכֶם, מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת, תִּשָּׁבוּ אִישׁ אֶל אַחֲזוֹתוֹ:"

קבלת עול מלכות שמיים

שְׂמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ. ה' אֶחָד: (פעם אחת)

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: (פעם אחת)

באמירת הפסוקים הבאים - שבע פעמים - אנו מלווים את השכינה למעלה אל מקומה מעל שבעת הרקיעים, לאחר ששרתה בינינו לאורך כל תפילות יום הכיפורים.

ה' הוא האלהים. ה' הוא האלהים: (שבע פעמים)

קראתי בכל לב עניי ה' חקיך אצרה: (שבע פעמים)

החזן, אומר קדיש שלם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עוברים: אמן) בעלמא די ברא ברעותיה. ומליך מלכותיה. ויוצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עוברים: אמן) בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עוברים: "אמן יהא שמה רבא" עד "דאמירן בעלמא") יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדישא בריך הוא. (עוברים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עוברים: אמן)

תקיעת שופר

תקיעה, שברים-תרועה, תקיעה

תקיעה, שברים, תקיעה

תקיעה, תרועה, תקיעה

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. תקבל צעקתכם. תשמע תפלתכם ברצון. ויענה קול עתידתכם. ויפתח ה' אלהינו לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם:

שערי אורה. שערי אהבה ואהוה. שערי ברכה. שערי בית מקדשו. שערי גאולה. שערי גילה. שערי דיצה. שערי דעה והשכל. שערי הוד והדר. שערי הצלחה והרוחה. שערי ועד טוב. שערי ותיקות. שערי זכיות. שערי זיוות. שערי חדוה. שערי חכמה. שערי חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי טהרה. שערי טל ומטר לברכה. שערי ישועה. שערי כפרה. שערי כלכלה. שערי כבוד. שערי למוד תורה לשמה. שערי לב טוב. שערי מזון. שערי מחילה. שערי נחמה. שערי נעימות. שערי סודות תורתו. שערי סליחה. שערי עזרה. שערי פדות. שערי פריה ורביה. שערי פרנסה טובה. שערי צדקה. שערי צלה. שערי קוממיות. שערי קבול תפלות. שערי קבוץ גלויות. שערי רפואה שלמה. שערי רחמים. שערי רצון. שערי שלום. שערי שלוה. שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשועה. שערי תשובה. ויסיר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות. ויקים בכם מקרא שכתוב: ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלה פעמים, ויברך אתכם כאשר דבר לכם. ויחתמכם האל בספר חיים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תתקבל צלותא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל. קדם אבינא דבשמיא וארעא ואמרו אמן. (עוברים: אמן) יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוברים: אמן) עושה שלום במרומו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוברים: אמן)

תוקעים "תרועה גדולה", וסוגרים את דלתות ההיכל. אחר כך אומר כל הקהל יחד:

כל פלי ויצר עליך לא יצלח, וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי. זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. ה' יחתו מריבו עלו בשמים ירעם ה' ידין אפסי ארץ, ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: (שלוש פעמים)

קדיש "יהא שלמא"

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (עוברים: אמן) בעלמא די ברא ברעותיה. ומליך מלכותיה. ויוצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (עוברים: אמן) בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (עוברים: "אמן יהא שמה רבא" עד "דאמירן בעלמא") יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדישא בריך הוא. (עוברים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עוברים: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוברים: אמן)

עושה שלום במרומו. הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (עוברים: אמן)

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֵּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנִם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. יִפְסִיק מַעַט. וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אִמֵּת מִלְכָּנוּ וְאַפְס זִוְלָתוֹ. כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה. וְיִדְעָתָ הַיּוֹם וְהַיְשִׁבְתָּ אֶל לְבַבְךָ, כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד:

עַל בֶּן נְקוּזָה לֶךְ ה' אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בַּתְּפֹאֶרֶת עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְיֵי. וְכֹל בְּנֵי בִשָּׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרִוּ וְיִדְעוּ כֹּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל. כִּי לֶךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶנּוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךְ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפָתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

ה' יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וּבַתּוֹרָתְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

אחר כך אומרים:

יְבֹאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקָתוֹ, לְעַם נוֹלָד בִּי עֲשֵׂה:

לֶךְ אֶכַּל בְּשִׂמְחָה לְחֶמֶךְ, וְשִׂתָּה בְּלֵב טוֹב יֵינְךָ.

כִּי כָבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ:

תזכו לשנים רבות ונעימות וטובות!
שנה טובה ומברכת!

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי - מחבר לא ידוע

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי וְנִרְגַזְתִּי יוֹם בּו תִּפְקֹדְנִי.
זַחְלָתִי וְחַלְתִּי, יוֹם בּו תִּדְרִינֵנִי. הַשְּׁפֵלְתִי
וְנִבְהַלְתִּי פֶן בְּאַפְךָ תִּמְעִיטֵנִי, כִּי גָדוֹל
יוֹם יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, מִי לֹא יִירָא מִיוֹם דִּין הַנּוֹרָא.
כִּי לַךְ יֵאָתֶה גְדֻלָּה וּגְבוּרָה. בְּאַתֶּר דִּי
זְקוּקִין דְּנוֹרָא, מִי יַעֲמֵד בְּסוּד יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, מַלְךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא דִין. סְבִיבוּ
שְׂרָפִים עוֹמְדִים עַל מְדִין. כִּי כֵן דָּבַר
הַמֶּלֶךְ לְפָנָי כֹּל יוֹדְעֵי דַת וְדִין, לְהַגִּיד כִּי
יֵשֶׁר יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, מַלְךְ אֲדִיר מִשְׁפִּיל וּמְרִים. בְּמִימַר
קְדִישׁוֹן וּבְגִזְרַת עֵירִין. מְפוֹצֵץ סְלָעִים
וּמְשַׁבֵּר הָרִים, כֹּל מוֹצֵא פִי יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, לְפָנָי חִילוּ קְרִי בְּחִיל. מֵאֵן בְּעֵי סָם
חִי וְהוּא בֶן חִיל. יְקוּם בְּטָרְס יַתְעוּתוֹ
אֲנָשִׁי הַחִיל. וְיִשָּׁב אֵל יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, לְבִי מִלְּהַבֵי אֵשׁ רִשְׁפָךְ בּוֹרַח.
נּוֹרָא בְּעַם רָם בְּמַר צוֹרַח. אִיךְ יַעֲלֶה
וַיְבֹא קֶרַח, אֵל מְקוֹם שְׁלֵהֲבַת יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, עֲנֵה עֲנֵי הָעוֹמֵד לְפָנֶיךָ. כָּדָל שׁוֹאֵל
מִבְּקֵשׁ סְלִיחָתְךָ. תִּכְזֵן לְבָס תִּקְשִׁיב
אֲזוֹנְךָ, נֶסֶה עֲלֵינוּ אוֹר פְּנֵיךָ יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, נַחֲלִי דְמַעוֹתַי מֵעֵי הַרְתִּיחוּ. גְּחִלִי
חֲטָאתִי טוּחוֹתַי הַקְּדִיחוּ. דִּינָא יִתֵּב
וְסַפְרִין פְּתִיחוּ, לְפָנָי הַמֶּלֶךְ יְהוָה.

יְהוָה, שְׁמַעְתִּי שְׁמַעַךְ יְרֵאתִי, יְהוָה:

יְהוָה, סַפְרֵי חַיִּים וּמְתִים לְפָנֶיךָ נִפְתָּחִים.
בְּחֲסָדֵי אֲבוֹת רֵאשׁוֹנִים אֲנַחְנוּ בְּטוּחוֹס.
תִּכּוֹן תִּפְלַתְנוּ כְּרִיחַ נִיחוּחִים, פְּעֻלְךָ
בְּקֶרֶב שְׁנַיִם חִייהו יְהוָה.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ - ר' אברהם אבן עזרא

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ נְאֻסְפִים,

מִתְאַוִּים סְלִיחָתְךָ וְלִישְׁעָךְ נִכְסְפִים -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּמוֹ קֶרֶבֶן מוֹסְפִים,

הָאֵל, הַנוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלָפִים.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ הַעֲשׂוּקִים וְנֶאֱנַחִים,

בְּכָל יוֹם שׁוֹפְכִים שִׁיחַס לְדָר בְּמְרוֹמֵי מִתּוּחִים -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּמוֹ עוֹלוֹת וּזְבָחִים.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ הַהוֹלְכִים שַׁחוּחַ,

מִשְׁתַּטְחִים וּמִתְנַפְלִים לְאֵל נֶאֱדָר בְּכַח -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּמוֹ רִיחַ נִיחוּחַ.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ עֲלֶיךָ נִסְמְכִים,

וְאֵל רַחֲמֶיךָ פּוֹנִים וְלִישְׁעָךְ חוֹכִים -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּמוֹ מְנַחוֹת וְנִסְכִים.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ נִדְהָמִים וְנִפְעָמִים,

וּמַעֲצֵם חֲטָאָם קְרָאָם פַּחַד וְאִימִים -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּקֶרֶבְנוֹת וּשְׁלָמִים.

יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ נֶאֱנַחִים וְנֶאֱנָקִים,

וְעַל חֲסָדְךָ נִשְׁעֵנִי, וְאִם הֵם מְטוּב רְקִים -

אֲנָא, שְׁעָה שׁוֹעַתְס כְּמוֹ חִלוֹת וְרְקִיקִים.

צהר במספרים | תשפ"ד - 2024

מבטיח את עתידה היהודי של מדינת ישראל

+220,000 חגים
 מעל 220,000 משתתפים בכל שנה חוגגים עמו במניין תפילה בחגי ישראל בכל רחבי הארץ באווירה מאירת פנים ומכילה ומחזקים את הקשר עם המורשת

+150,000 שורשים
 עולים ובני משפחותיהם הוכיחו את יהדותם בזכות זה שמרו על הזהות היהודית ועל חלקם בשרשרת הדורות

+330 כשרות
 מערך כשרות בפריסה ארצית. למעלה מ-10 מיליון מנות כשרות נוספות בשנה בבתי אוכל בישראל

בת מצווה
 סדרת מפגשים אישיים וחייתיים עם מדריכת בת מצווה של צהר, שמתכננת יחד עם הנערה לקראת מעבר משמעותי מילדות לבגרות

+3,900 בר מצווה
 ליווי והדרכה של בני מצווה ומשפחותיהם עם מדריכים של צהר לקראת טקס מרגש, ערכי ומלא משמעות

+600 צהר עד מאה ועשרים
 ייעוץ הלכתי-אחי לחולה ולבני המשפחה. הקו החם מאיש ע"י צוות רבנים ונשות מקצוע מהתחום הטיפולי, שיפגשו אתכם בכל מקום שתבחרו

+160,000 חתונה יהודית
 מעל 143,000 כולות וחמנים בחרו להשתמש בשירותי צהר לנישואין על מנת לקיים טקס נישואין הלכתי משמעותי

+1,500 מתנדבים
 מתנדבים ופעילים המקדישים מזמנם היקר למען עם ישראל

פדיון הבן
 עריכת הטקס הנדיר והמרגש של פדיון הבן עם כהנים מתנדבים של צהר

קידושישי
 קהילות משותפות של דתיים וחילונים מקבלות שבת מסורתית-ישראלית

+5000 הסכמאהבה
 הסכם קדם נישואין למניעת עינות שמבוסס על ערכי שיוון וכבוד וזוכה להכרה הלכתית ומשפטית

+330 השתלמות רבני קהילות
 תכנית לפיתוח אישי, מקצועי ורוחני של רבני קהילות ונשותיהם

מרכז האתיקה
 משתמשים בחוכם התנהגות איתני-יהודית ציבורית ופרטית ברוח תורת ישראל

+6200 צהר לאבלים
 רבני צהר מלווים בהתנדבות משפחות אבלים לקראת הלוויה, במהלכה ובתקופה שאחריה. רבני צהר יוכלו גם לומר קדיש אחרי יקיריכם

+16,500 כנס הקיץ
 דיונים על משאים בערים בחברה הדתית בישראל. כנס הבריר - פיוז'ודיטיב

היו שותפים באחדות ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל
 1800-071-414 | לתרומות | moked@tzohar.org.il | לוד, רח' המלאכה 9

